

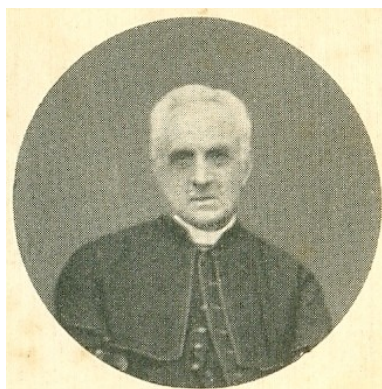
Kristův služebník a správce Božích tajemství

P. VÁCLAV ŽÁKOVSKÝ (3.4.1920 -10.5.1989)

O SVÉM PŮSOBNÍ V PUSTIMĚŘI (1955-1989)

P. Václav Žákovský s papežem Pavlem VI. při generální audienci ve Vatikánu (9.4.1969)

Po smrti MSGRE. MOŘICE SURMY (*foto vlevo*), děkana vyškovského a faráře pustiměřského, byl jmenován zdejším farářem zdejší dlouholetý kaplan P. FRANTIŠEK VANĚK (*foto vpravo*). To bylo v roce 1936. Prožil zde celá válečná léta, byl hudebníkem

a u farníků oblíben.

Uprostřed oprav těžce poškozeného kostela (*viz foto*) při bombardování, v květnu 1945 náhle umírá (otrava od vředu krčního, cukrovka, ledvin. choroba). Prozatímním vedením duchovní správy byl pověřen

kaplan P. PETR ČAMBALA. Toho v lednu vystřídal P. FRANTIŠEK ŠMÍD, zdejší farář a pozdější děkan. Nebyl oblíben ani u farníků ani u kněží a zemřel dost náhle na rakovinu hrtanu v brněnské nemocnici, 27. prosince 1954. Jest pochován ve svém rodišti ve Veselí nad Moravou.

1. února 1955 byl dekretem arcibiskupa olomouckého, DR. JOSEFA KARLA MATOCHY¹, jmenován kaplan

¹ Narodil se v chudé rodině v Pitíně u Uherského Brodu 14. května 1888. Studoval na Gregoriánské univerzitě v Římě, kde byl také 15. 8. 1914 vysvěcen na kněze a 7. 5. 1915 získal doktorát teologie. V letech 1915–19 byl ustaven kooperátorem v Sobotíně (r. 1916 přechodně ve Vernířovicích). R. 1915 předložil novou dizertační práci z dogmatiky *Quid nos Sacrae Scripturae de gratia habituali sive filiatione adoptiva edoceant* a po jejím obhájení a složení rigoróza mu byl r. 1918 nostrifikován římský doktorát teologie. V březnu 1919 byl povolán do čs. armády a jako duchovní správce vojenské nemocnice v Ružomberoku působil až do prosince téhož roku. V l. 1919–21 byl suplentem speciální dogmatiky na KTF v Bratislavě. Na základě práce *Podstata milosti posvěcující ve světle Písma svatého* byl navržen na jmenování mimořádným profesorem speciální dogmatiky, to se však neuskutečnilo, neboť TF nebyla aktivována. V l. 1921–23 působil na diecézním bohosloveckém učilišti v Nitře jako profesor křesťanské filozofie a speciální dogmatiky. Od r. 1923 přednášel na KTF v Olomouci jako suplent křesťanské filozofie a spekulativní dogmatiky; r. 1925 se habilitoval (*Problém osoby*) pro křesťanskou filozofii, 1927 byl jmenován mimořádným a 1931 řádným profesorem křesťanské filozofie a spekulativní dogmatiky. Ve šk. r. 1934–35 a 1938–39 byl děkanem KTF v Olomouci. Po násilném uzavření vysokých škol bylo Matochovi zakázáno učitelské působení a 31. 7. 1940 byl zproštěn činné služby. Pokračoval ve vědecké práci a připravoval pro bohoslovce přednášky z křesťanské filozofie *Compendium philosophiae christianae*, které zamýšlel vydat jako šestidílnou příručku (I.–II. Úvod a logika, III. Kritika, IV. Ontologie, V. Kosmologie, VI. Psychologie); knižně však vyšel pouze díl *Critica* (1941). Po obnovení fakulty (1945) byl povolán zpět a přednášel tu až do března 1948, kdy ho papež Pius XII. jmenoval nástupcem olomouckého arcibiskupa Leopolda Prečana. Když byl 23. března 1948 nečekaně jmenován olomouckým arcibiskupem a 2. května nastolen za účasti členů československé vlády, dal se ihned do horlivé vizitace arcidiecéze, kázal a promlouval i několikrát denně, navštěvoval školy i závody k obdivu všech, kdo ho znali jako profesora „suchopárné“ filozofie. Probudil se v něm živý, až ohnivý slovácký temperament. Vizitace byly spojeny s biřmováním. Své povinnosti (i tak okleštěné státním dohledem) mohl vykonávat jen dva roky: od velikonoc 1950 byl až do své smrti internován ve svém bytě v arcibiskupské rezidenci a hlídán příslušníkem Státní bezpečnosti. Měl i plány v oblasti historické vědy, jíž chtěl otevřít nové prameny reorganizací kroměřížského archivu a knihovny. Jako ctitel arcibiskupa Stojana, jemuž vděčil za pomoc na studiích, zahájil roku 1949 informační řízení za jeho blahořečení. Žadatelem byl *Apoštolát sv. Cyrila a Metoděje*. V roce 1949 tajně vysvětil biskupa Františka Tomáška, pozdějšího arcibiskupa pražského a kardinála. Přímé pastorační funkce však mohl vykonávat jen do roku 1950, kdy byl internován ve své rezidenci a začal prožívat období nekrvavého mučednictví. Od té doby mohl řídit arcidiecézi jen prostřednictvím svého generálního vikáře, preláta Josefa Glogara. Zemřel 2. listopadu 1961 v Olomouci – jako vězeň ve své rezidenci – na nedostatečnou lékařskou péči, kterou mu StB odpírala povolit. 6. listopadu byl pohřben na hřbitově ve svém rodišti Pitíně u kostela sv. Stanislava Krakovského, který dal moderně a umělecky upravit. Od dob svých římských studií se zabýval problematikou unionistického hnutí. Aktivně se účastnil unionistických sjezdů na Velehradě 1924, 1927, 1932, 1936, byl i redaktorem sborníků z těchto sjezdů (*Acta Conventus Velehradensis*, sv. 4–7). Stál též u zrodu mezinárodní vědecké společnosti pro studium východní církve – Akademie velehradské a 1932–41 redigoval mezinárodní teologický časopis *Acta Academiae Velehradensis* a edici *Opera Academiae Velehradensis* (sv. 12–18). Ve svých pracích objasňoval těsnou souvislost osudů metafyziky a lidstva.

ivanovický, P. VÁCLAV ŽÁKOVSKÝ, administrátorem v Pustiměři. Faráři se od roku 1950 u nás neustanovovali! Titul 'farář' přidělen Apoštolskou administraturou arcibiskupství olomouckého v roce 1974.

Farnost byla po všech stránkách v ubohém stavu. Půl roku trvalo, než byla úřední agenda jakž takž uspořádána. Náboženskou výchovu ve škole obstarávala katechetka MARIE RYCHTROVÁ, bývalá řeholnice. Vědomosti žáků jsou minimální a kážeň uvolněná. Návštěva kostela byla také slabá i v neděli. Sbírky zvonečkem vykazovaly průměrně 60-80,- Kčs. Není ani kostelník ani zvoník. Hrobařem je KAREL PROCHÁZKA se svou manželkou, která se ujímá zvonění a kostelníkem se uvolil pokračovat STANISLAV TRNAVSKÝ, který před rokem rezignoval. Pro nemoc jej zastupuje syn DONÁT. Varhaníkem je sl. JOSEFA FUNTÍČKOVÁ (foto vlevo), bývalá hospodyně P. Františka Vaňka.

Po frontě byly kostel, kaple i fara nákladem asi půl milionu korun opraveny. Ve farnosti je vodovod, ale nefunguje. Fara je vlhká a nezdravá. Zahrada se podobá pralesu a kromě trávy nedává žádný užitek. Jen švestky-kulovačky a nekvalitní jablka a hrušky. Stromy přestárlé a od střelby poškozené.

Zídka od zahrad polorozbořená. Všechny hospodářské budovy jsou v dezolátním stavu. Stodolu a farní sýpku užívá JZD, spousta myši a švábi se první rok ukazují. Ani jedny kamna na faře nejsou v pořádku, většinu kachlových starých kamen nutno odstranit a nahradit novými. Díky Bohu, dluh 300 tisíc po poškození za války, byl s obecními dluhy likvidován - a ostatní s pomocí Boží se po čase také napraví!

Napřed se dává do pořádku to nejpotřebnější, farní agenda a bohoslužby. Poněvadž od dubna dojíždím každou neděli (střídavě s P. Bartoškem z Brodku) do Podivic, nutno upravit bohoslužby takto: ranní v 7.30, potom Podivice a velká v 10.30. Odpolední pobožnosti jsou ve 14.00 hodin. Farníkům to vyhovuje a brzy se návštěva bohoslužeb zlepšuje asi na dvojnásobek. Také finanční podpora farníků je ochotná, takže se dá leccos zařídit. Vybavuji aspoň tím nejnutnějším farní kancelář a obstarávám bohoslužebné prádlo pro kněze, kostelníka i ministranty. Co tu bylo bylo ubohé a nedostačující. Pozůstalí po P. Šmídovi uhradili určité nedoplatky kostelu ponecháním velkého sekretáře na kostelní prádlo apod. a několika bezcenných věcí.

Mou farní domácnost obstarává RODINA SKOPALOVA, která se obětavě sem přistěhovala ze Senice na Hané.

Proti ohrožení metafyziky ze strany empirismu, racionalismu, Kantovy nauky a zejména soudobého pozitivismu stavěl „plný a souvislý soubor nauky filosofické podle metody a zásad, který měl sloužit co „nutná zbraň v přítomném boji o blaho lidstva“ (*Osudy a vyhlídky metafyziky*). Také „osobnost“ viděl jako problém metafyzický; sledoval různé přístupy k němu v dějinách filozofie a směřoval k závěrům v tomistickém duchu: Pojem osobnosti ve scholastické filozofii vysvětloval staticko-dynamicky, neboť dynamický stav, tj. úkony a jevy duševního života, předpokládají nutně svůj princip – podstatu (*Osoba v dějinném vývoji a významu*).

PRVOKOMUNIKANTI 1955

Duchovní správu v Podivicích obstarávám autem, které ochotně poskytuje nejprve hostinský JOSEF KUPČÍK, později VOJTĚCH KRATOCHVÍL z Melic (cesta 30,-Kčs).

Každoročně se koná tradiční pouť do Sloupu v Moravském Krasu. Jezdí se na vozech a autobusem. Mé první pouti se zúčastnilo asi 55 pěších a 150 poutníků jelo autobusy.

Starším bratrem je KAREL BARTOŠEK ze Zelené Hory. Toho po smrti vystřídal ANTONÍN PLISKA z Pustiměřských Prus (po válce byly obce Pustiměř a Německé Prusy sloučeny!). Od roku 1951 se musí každý rok děti přihlašovat do náboženství a jsou ze strany školních úřadů činěny všemožné zásahy, aby se děti do náboženství nepřihlašovaly. Zde je situace dobrá, průměr přihlášených je 80 %. Ze strany školních úřadů nemám potíže. Náboženství se smí vyučovat až po normálním vyučování, takže se těžko učí, kázeň upadá a vědomosti slabé. Ředitelkou školy je sl. MATOUŠKOVÁ.

Svatoanenská pouť, která se traduje od dob Karla IV. (14.5.1315-29.11.1378), bývá slavná, navštěvovaná z širokého okolí. Poutní kázání měl P. JAN LOSÍK, děkan z Moravských Prus.

V roce 1955 přispěl stát na kostelní potřeby naší farnosti částkou 3.700,-Kčs. Byly pořízeny nové rochety, alby a jiné prádlo. Nákladem 1.500,-Kčs pořízen nový koberec a dva plyšové (modrý a červený) pro boční oltáře - věnovala paní HERMÍNA POCHOPOVÁ z Pustiměřských Prus. Obětavostí pana VLADIMÍRA KOZÁRA z Pustiměřských Prus byla pořízena do sakristie nová elektrická rozvodná skříň s automaty. Opravena spálená nautila ve studni pro vodovod (JAN SKOPAL v Lutíně) a pro faru obstarána nová kamna.

Počasí bylo tento rok dosti příznivé. Při stěhování jsem měl sice bláta, ale v únoru uhodily mrazy, takže i farní pumpa praskla. Jaro bylo vlhké, hodně trávy, úroda dobrá. Při faře je ponechána zahrada a 5 měřic pole. Obdělává je zdarma pan JAN DOHNAL z Pustiměřských Prus a za to má bezplatně v užívání 3 měřice pole, - 2 měřice užívá fara. Plní také všechnu povinnou dodávku za farní úřad. Práce je dost pro všechny až až!

LÉTA PÁNĚ 1956

Finanční pomoc farníků je taková, že můžeme pomýšlet na pořízení nového zvonu, aby nejstarší a jediný zvon "MARIA" z roku 1635 se mohl používat jen ve sváteční dny a při pohřbech. Ostatní zvony byly za války odebrány. Zhotovení bylo zadáno v té době u nás jedinému zvonaři - amatérovi, JOSEFU DYTRYCHOVI v Brodku u Přerova (*první zvon ulil pro Pustiměř, foto*). Bylo nutno nejprve splnit obecní plán sběru barevného kovu, abych dostal povolení. Vše je brzy splněno. Zvon byl ulit velmi pečlivě a má tón ES, je 150 kg těžký a vše stálo 6.000,-Kčs.

Před jarními pracemi bylo ze hřbitova ve třech dnech za velké spolupráce farníků

odklizeno staré rumisko po rozbořené zídce u Lunerového.

Od 1. ledna vystřídal DONÁTA TRNAVSKÉHO, který se stal zatím traktoristou v JZD ve funkci kostelníka zdejší krejčí ROSTISLAV GREPL. Dva jeho synové jej zastupují ve všední dny - chodí ještě do školy.

Obřady Svatého týdne se od letošních velikonoce konají podle Obnovené liturgie Svatého týdne. Obřady se konají až v odpoledních a večerních hodinách, což vyvolalo u některých nelibost, zvláště želi "módní přehlídky" při dřívějším "Vzkříšení".

PRVOKOMUNIKANTI 1956

Kázání o pouti u sv. Anny měl spolužák duchovního správce, P. ZDENĚK SUCHOMEL z Rychtářova. Velmi poutavé!

Z prostředků farního úřadu bylo dále pořízeno: 12 židlí, cementová náspa na dvoře (15q cementu, 640,-Kčs), práci provedl JAN SKOPAL zdarma, drátěný plot na "Kristuňku" od dvora JZD (250,-), LUDVÍK HROZA přepažil byt duchovního správce cihlovou přepážkou an dvě světničky (byt a ložnice, 500,-), nová kadidelnice (420,-), štoly (171,-), zelené komže (500,-), vela na pult (315,-) oprava červeného ornátu a vela (700.-), běhoun v sakristii (113,-), kamna pro kancelář "Club" (500,-), zdarma opravil el. vedení na kostelní půdě ANTONÍN ZBOŘIL (materiál 132,-), rochety (385,-). Stát přispěl na vydání 2.600,-Kčs.

Počasí bylo v lednu teplé, ale v únoru přišly tuhé mrazy a mnoho stromů zmrzlo, na faře ořešáky a réva. Podzimek byl velmi suchý a pro množství myši se nedaly sít ozimy. Na hřbitově je velký nedostatek vody - uvažuje se zřídit vodovod ze studny na farní zahradě. Dole u školy v zahradě zasazeny 3 nové ořechy ze Senice (u stodoly).

LÉTA PÁNĚ 1957

V neděli, 13. ledna, posvětil děkan P. JAN LOSÍK z Moravských Prus náš nový zvon. Nese nápis SANCTE BENEDICITE, ORA PRO NOBIS - A. D. MCMLVI - VĚNOVALI FARNÍCI PUSTIMĚŘSTÍ. Je zhotoven z 78% mědi a 22% cínu. Je umístěn na malé vížce. Zprvu se zvoní ručně řemenem z kostela, ale z přebytku sbírky se pořídí elektrický pohon. Slavnost se vydařila.

Celý rok se usilovně pracovalo na zvelebení kostela i okolí. Farníci vypomáhali prací i finančně. Tento rok jsem dostal naposled státní příspěvek na výlohy, 3.200,- Kčs.

Od června přejímá funkci hrobníka i zvoníka paní MARIE PROCHÁZKOVÁ za zemřelého manžela. V tomto roce byla převedena z nařízení ONV správa hřbitova pod MNV v Pustiměři. Při místním národním výboře je zřízena hřbitovní komise, jejímiž členy jsou naši lidé JAN SRNEC a RUDOLF ŠTOLFA. Farní úřad jim odevzdal hřbitovní knihu, plán hřbitova a 9.705,-Kčs v hotovosti za pronájem hrobů. Ve farním archivu je o tom uložen záznam.

PRVOKOMUNIKANTI 1957

RÁNO PO MŠI SVATÉ - PŘÍSUN MATERIÁLU: Funtíčková, Drbalová, Rychterová, Pospíšilová z Prus, Rozehnalová A. ze Zelené Hory, Klimešová, Janská Anna z Ulice, Dohnalová Ludmila, Provazníková Maryška, Zorková Marie

Poutní kázání tento rok měl ivanovický kaplan FRANTIŠEK ADAMEC a KAREL KOTIZA z Vyškova, t.č. nemocen.

Od prázdnin přebírá duchovní správce excurrendo administraturu v Podivicích od P. JANA BARTOŠKA z Brodku. Získal jsem pro Podivice kněze - důchodce P. FRANTIŠKA ŠIMONA, faráře v.v. v Novém Malíně. Přistěhoval se na podzim

a od 1. listopadu vykonával až do smrti vzorně všechny kněžské funkce, takže tím získal administrátor velkou pomoc. Gratias maximas pro omnibus! (foto)

KLADENÍ DLAŽBY PŘED KAPLÍ SV. ANNY:
Vojtěch Mach, kameník Luner (s lopatou), dlaždič Karabina

Nově pořízeno: z daru paní Marie Pospíšilové, vdovy po + lékaři, bylo vydlážděno prostranství před kaplí svaté Anny. Dlaždice dělal zdejší kameník LUNER a provedl dláždění pan KARABINA z Dědic. Čtvereční metr přijde na 50,- Kčs. Pomocné práce dělali farníci zdarma.

Ke zvonu na malou vížku udělal masivní žebř pan FRÉHAR z Pustiměřských Prus za 80,-Kčs. Pan KUBEČKA z Olomouce krásně opravil a polychro-

moval celý Betlém. Je jako nový. I se dvěma dřevěnými bednami na uskladnění stálo vše 2.400,- Kčs.

Zteřelou branku ke svaté Anně nahradil pan VLADIMÍR KOZÁR umělec-kou železnou branou, vše zdarma. Elektrickou přípojku na věž pro pohon obou zvonů provedli elektrikáři z Pustiměře, pan RUDOLF FIŠER a FRANTIŠEK POŘÍZEK za 1.900,- Kčs.

Také byla pořízena zlatá štola za 666,- Kčs.

Domácí pan Jan Skopal zhotovil zdarma nové dveře do zahrady proti faře a postavil kůlnu na zahradní nářadí u severní zídky.

Komunální podniky ve Vyškově zbudovaly v kuchyni nové trojdílné okno (1.800,- Kčs). Na podzim zasadil duch. správce 6 meruněk v zahradě "u andílka". Byly zakoupeny v Podomí.

Počasí bylo v první polovině roku tak suché, že nebylo raných brambor. Pak přišly velké deště, i naše pouť byla na blátě. Řepu ničí mšice maková a brambory mandelinka, která se v našich krajích po válce velmi rozšířila. Dříve u nás tento velký škůdce brambor, chrástu nebyl znám. V deštivém podzimku hnijí brambory. Zima byla mírná, ale protáhla se až do jara 1958.

LETA PÁNĚ 1958

Tento rok byl pro celou Církev poznamenán úmrtím Sv. otce Pia XII. a šťastnou volbou staříckého sice, ale svatého velekněze Jana XXIII. - Dobrotivého.

U nás se bohužel přiosťruje protináboženský boj, sice skrytý, ale tím zhoubnější. Naše farnost to pocítila, když ředitelku sl. Matouškovou vystřídal na škole nový ředitel STANISLAV ŠVARC. Rodiče jsou přemlouváni, aby děti nepřihlašovali do náboženství, na rodičovských schůzích jsou zastrašováni, že to bude mít pro jejich děti neblahý vliv při dalším studiu a v zaměstnání, a tak není divu, že zvláště ve vyšších třídách klesl počet přihlášených do "nepovinného" náboženství na 30% i méně. Vyučuje se v pozdních odpoledních hodinách; náboženství už není na školním vysvědčení jako předmět a žáci chodící do náboženství jsou i od jiných spolužáků zesměšňováni. Přesto u nás mnozí rodiče ukazují neohroženost, takže průměr přihlášených na obecné škole je asi 70-80%, celkově 50%. Nejméně přihlášených je z Drysic a Radslavic, nejvíc z Podivic. Duchovní správce však nebyl nikdy osobně napaden a s učiteli včetně ředitele vychází dobře. Všichni se vymlouvají, že to tak musí dělat, že to mají nařízeno shora a kdyby tak nečinili, byli by zbaveni místa. Jeden případ se na našem okrese stal, když učitel ze Želče, spisovatel FRANTIŠEK NEUŽIL, byl na schůzi ve Vyškově pro své náboženské přesvědčení napaden a pak přeřazen do městského archivu jako zaměstnanec.

Kázání o staroslavné pouti měl P. FRANTIŠEK ADAMEC z Ivanovic a P. ZDENĚK SUCHOMEL.

Co bylo nově pořízeno?

Ohřívač na konvičky (215,- Kčs). Zásluhou pana Vladimíra Kozára byla také na faře instalována nová rozvodná elektrická skříň s automaty (500,- Kčs). Farníci chtějí, aby bylo vydlážděno i prostranství před kostelem. První část byla provedena před poutí (Luner-Karabina). Má na starosti JOSEF HROZA z Pustiměřských Prus.

Velká výhoda je elektrický pohon na nový zvon. Vzorně provedl BOHUSLAV DĚDIČ, zaměstnanec Kovolitu v Brně (3.500,-Kčs). Zvonění je připojeno na faře na signální hodiny (1.200,- Kčs), takže se zvoní přesně a bez lidské pomoci. Aby mechanismus na vížce u zvonu byl chráněn proti nepřízni počasí, pořídil pan Jan Skopal zdarma okenice do světlíků, oplechování provedl pan JOSEF ŠTASTNÝ z Pustiměřských Prus (326,- Kčs).

Na faře postavil pan LUDVÍK HROZA v prádelně udírnu a Jan Skopal vybetonoval část místnosti pro skládku uhlí (v bývalém chlévě).

Počasí bylo vcelku dobré; byla nadúroda jablek, ale švestek málo. Všechny farní a kostelní vydání byla letos uhrazena jen z vlastních prostředků - státní příspěvek byl škrtnut.

Ministranti 1958 :

Kostelník Grepl Rostislav
 Machálek Jakub
 Srnec Jan
 Luner Ivan
 P. Václav Žákovský, adm.
 Vejmla Vojtěch
 Pištělák Jan
 Vojtěch Grepl
 Kuchtíček Jan
 Vpředu: Smákal Miloš
 Pliska Ant.
 Hrstka Vojtěch
 Srnec Frant.
 Rozehnal Pavel
 Rozehnal Jan

LÉTA PÁNĚ 1959

Protináboženský tlak nepolevuje. Každý svědomitý duchovní správce se musí mít na pozoru, aby jeho slova a jednání (i v kostele) nebyly vysvětlovány jako pobuřování proti státnímu zřízení. Najdou se takoví donašeči a nejeden kněz se dostal do vězení nebo aspoň byl zbaven státního souhlasu a tím možnosti vykonávat kněžské povinnosti. Jen ti kněží, kteří se "zapojili" a jsou "spolehliví", jsou v bezpečí.

Duchovní správce byl požádán, aby předal půl farní zahrady pro školní účely a stodolu k úpravě na školní dílny. Používá ji školka jako hřiště, později ji změnili na zahradu a vysázeli na ní stromky (až v letech 1967 a násl.). MNV oddělilo tuto část drátěným plotem a byla sepsána řádná smlouva o užívacím právu na 20 let. Nájem se neplatí - ani za polnosti, které obhospodařuje JZD (bylo zde asi 80 měřic pole). Poněvadž byly zvýšeny dodávky ponechal si farní úřad jen 50 arů. Za pronajatou část zahrady se uvolil MNV dát náhradu v roli Grefty. Tu nám obdělává dál za mírný poplatek pan Jan Dohnal z Pustiměřských Prus. Zahradu nad farou na "Kristuňku" se sklepem má nyní v užívání JZD. Několik let tam odkládali nepoužité stroje, což mělo za následek velké zaplevelení, takže vlhkost ještě víc pronikala do fary. Nyní je tam výběh pro hřibata a v části si udělal JAN KUČTÍČEK z Melic po dohodě s MNV zahrádku na zeleninu. Ovoce, podle smlouvy, i v pronajatých částech zahrad patří duchovnímu správci.

PRVOKOMUNIKANTI 1959

Malíř z Ivanovic, LADISLAV PATLOKA, opravil a natřel oltáře Panny Marie Bolestné a sv. Cyrila a Metoděje. Stolářské opravy provedl pan ŠTOLFA a COUFAL z Pustiměřských

Prus a zednické JOSEF HROZA a ANTONÍN ZACPÁLEK. Též opravil a vymaloval Getsemanskou zahradu, provedl sgrafita a polychromoval (nevhodně) sochy asi 300 let staré (4.500,- Kčs).

Péči Hřbitovní správy při MNV byl zřízen povrchový vodovod na hřbitov, kde je umístěna nádrž na vodu 45 hl. Voda je přiváděna z farní zahrady z dolní studny.

Při úpravě stodoly na školní dílny z vyřazeného materiálu zhotovil zdarma Jan Skopal verandu na farním dvoře a skleník v zahradě. Krytinu provedl pokrývač KOUTNÍČEK (500,-Kčs). Později nahrazen eternit plechem (600,-Kčs), neboť sníh padající ze střech eternit zničil. Horizont do Betléma (180,- Kčs). Dláždění od kostela k bráně (Luner-Karabina). Dva černé prapory (150,- Kčs).

Počasí bylo na žně krajně nepříznivé, prší od 15.7. do poloviny srpna. Pak velká sucha až do Dušiček. Bylo hodně švestek, málo jablek a hrozny hnijí.

LÉTA PÁNĚ 1960

Stále víc se vyvíjí tlak na katolické rodiče, aby upustili od náboženské výchovy svých dětí. V neděli o Božím Těle (průvod a oslava se koná až v neděli) měly děti končit školní rok a vysvědčení normálně dostávaly jinde už v sobotu. Nedostaly však Výroční vysvědčení a musely si pro ně přijít až v neděli do sokolovny. Tam byly drženy tak dlouho, až nemohly do průvodu. Rodiče to velmi pobouřilo. Podobně jsou podnikány nedělní výlety, v květnu místo "májové pobožnosti" filmy pro děti apod.

Na jaře před velikonocemi podnikli tři kluci ze 6. třídy: FR. JANSKÝ, IVO SVOZÍLEK a JIRKA GREGOR "dobrodružnou výpravu" do kaple sv. Anny. Vytloukli okno ze zahrady -

právě bylo vše vloni k pouti nově zaskleno katedrálním sklem - poškodili dveře do sakristie. Škoda byla nepatrná. Přišlo se na ně tak, že ze sakristie vzali zápalky a podpálili na "Réhni" suchou travu. Vznikl požár, bylo vyšetřování ...

O pouti uděloval novokněžské požehnání P. JAN VDOLEČEK z Pačlavic, kázal P. Zdeněk Suchomel (nyní již pravidelně

až do jeho přeložení v r. 1965). Od nového školního roku chodím do školy v Radslavicích místo nemocného faráře z Dědic, P. HABARTY. Proto jsem si zakoupil motocykl. Chvála Bohu, že penzista - kněz v Podivicích smí vyučovat i ve škole, takže tam vedu jen

úřední agendu. V sousední farnosti drysické zemřel farář P. JOSEF AMBROS² (cukrovka, oslepl; *foto*).

Vystřídal jej P. THDR. JAROSLAV KANTOR³ (r. 1955; *foto vlevo*). Po dvou letech zemřel a nastou-

² Od 20. listopadu 1941 spravoval farnost jako administrátor a poté od 1. dubna 1942 jako farář. Narodil se 1. února 1899 v Určicích jako jediný syn domkáře Vojtěcha Ambrose a jeho manželky Terezie r. Sedláčkové. Už jako sirotek a chovanec své pěstounky Filomeny Macharáčkové absolvoval prostějovské gymnázium. Tady byl jeho spolužákem pozdější básník Jiří Wolker. V 18-ti letech, v důsledku spály prodělané v dětství, oslepl na levé oko. Po teologických studiích byl 5. července 1923 vysvěcen na kněze a působil jako kooperátor v Halenkově, Novém Hrozenkově, Rožnově pod Radhoštěm, v Bojkovicích, ve Vnorovech, jako administrátor v Rohatci a poté v Podivicích jako tamní poslední duchovní správce, neboť občané se vystěhovali a kostel i fara byly vyklizeny. V Drysicích prožil těžké chvíle bojů v roce 1945, zboření fary i poškození kostela. Byl to on, kdo se v poválečných letech postaral o stavbu nové fary i opravu poškozeného kostela, a to i přesto, že jej sužovala cukrovka, v jejímž důsledku zcela oslepl. Naposledy sloužil farníkům mši svatou 26. dubna 1953, o 3. neděli po sv. Duchu. Zbytek života strávil na faře v Drysicích, kde ve věku 59 let zemřel v neděli 23. listopadu 1958. Pohřben byl ve Vnorovech.

³ Od 1. srpna 1954 se stal drysickým administrátorem P. Dr. Jaroslav Kantor. Narodil se 30. května 1909 v Přerově jako čtvrtý z pěti dětí železničáře Štěpána Kantora a jeho manželky Antonie r. Otáhalové. Střední školu studoval v Přerově a bohosloví jako alumnus papežské koleje Nepomucenum v Římě, kde také 22. prosince 1934 přijal kněžské svěcení. Svou primiční mši svatou slavil v podzemí baziliky sv. Klimenta, u hrobu sv. Cyrila. Působil jako kooperátor v Holici u Olomouce, poté 15 let v Soběchlebských u Lipníka nad Bečvou, dva roky ve Vrbně ve Slezsku a 8. srpna celebroid první mši svatou v kostele Narození Panny Marie v Drysicích. Byl skromný, prostý a zvláště oblíbený u dětí a mládeže vůbec. Stonal na nervy a vysoký tlak. Naposled konal po svém velkém onemocnění bohoslužby o velikonočním pondělí 22. dubna 1957 a pak ještě dvakrát měl požehnání a májové. Zemřel na selhání srdce, 12. července 1957 v Brně u sv. Anny. Pochoval ho 16. července v Drysicích vedle profaráře P. Vaculíka jeho spolužák z Nepomucenu, biskup Kajetán Matoušek, duchovní správce u sv. Vojtěcha v Praze na Novém Městě. K hrobu ho doprovodilo mnoho věřících, kromě drysických i z jeho bývalých působišť: vrbenští (přijeli autobusem) a soběchlebské (přijeli 3 autobusy) a na 40 kněží. Nad hrobem zaznělo svědectví o tom, že se všude osvědčil jako horlivý kněz a získal si lásku všech.

pil P. AUGUSTIN NAVRÁTIL⁴ (foto), velmi agilní kněz, spisovatel nábož. vzdělávacích knih, což mu v době "stalinských deformací" vyneslo uvěznění. Po návratu žil mimo službu v Kroměříži, kde také zemřel.

Po jeho smrti je v Drysicích kněz - důchodce, bohužel je na nervy a farnost upadá. Od té doby jsem neměl na měšťance, až na malé výjimky jediného žáka přihlášeného do náboženství.

Náhradou za výpomoc P. Suchomela, vypomáhá zdejší administrátor o pouti v Rychtářově (15.8.) a později též v Dědicích (Nejsvětější Trojice).

O naší pouti mívá hlavní mši svatou v 10.30h děkan z Ivanovic, P. JOSEF HRAZDIL a sousední kněží vypomáhají při zpovídání, celebrování a asistenci. Bývá jich průměrně 6 i více. V nynější době je velký nedostatek kněží, takže vypomáhat sousedovi je spojeno s velkými oběťmi. Zde býval dříve i kaplan a v Podivicích farář. Nyní to obstarávám sám. Každou neděli trinuji (3 mše svaté), pokud nemám v Podivicích zástupce.

⁴ P. Augustin Navrátil byl rodák z Lutopecen u Kroměříže. První bohoslužby v Drysicích konal 8. září 1957 na svátek Narození Panny Marie. V Drysicích působil pouze dva roky, neboť v tragických letech

Před velikonocemi si odvezli úředníci Okresního archivu ve Vyškově zdejší farní archiv. Je o tom zápis.

Nově pořízeno: fialové komže (270,-Kčs), zelené antependium na hlavní oltář (1.100,-Kčs), filcové podložky do všech lavic (77kg, 3.600,-Kčs), rozřezání a přibití do lavic provedla RODINA SKOPALOVA, moji domácí. Pan Skopal také opravil a umístil do sakristie skříň na ornáty, proti vloupání bylo opraveno oplocení u sv. Anny (600,-Kčs), 6 černých komží stálo (580,- Kčs), malba sakristie (170,-Kčs), polychromování soch Getsemanské zahrady (520,-Kčs), opravena v Olomouci a pozlacena socha Panny Marie Svatohostýnské (771,-Kčs), která byla umístěna v jeskynním výklenku za kostelem po frontě na poděkování za ochranu. Pro zvonici v Pust. Prusích pořídil duchovní správce sošku sv. Floriána (300,-Kčs). Zima byla skoro bez sněhu a krátká.

LETA PÁNĚ 1961

Tento rok se soustředilo všechno úsilí na generální opravu varhan. Oprava byla zadána firmě Dřevopodnik-Brno a prováděli ji tři zaměstnanci pod vedením KARLA ZADÁKA. Práci provedli dobře, upravili a rozšířili restříky, takže nyní mají varhany 1.070 píšťal. Jeden rejstřík byl vyřazen a píšťaly jsou k odprodaní. Byl vyměněn ventilátor za silnější a starý byl odprodán do Podivic. Celkový náklad oprav činil 18.000,-Kčs. Varhany byly postaveny firmou Jan Tuček, Kutná Hora, v roce 1901.

Ke všem náboženským úkonům mimo kostel musí být zvláštní povolení Okresu a také jakákoliv výpomoc jiného kněze. Po sloučení tří

okresů (Vyškov, Slavkov a Bučovice) v okres Vyškovský přišel z Bučovic nový církevní tajemník CYRIL VYKYDAL. Ihned první rok se divil, že ještě u nás jsou veřejné průvody Božího Těla a průvody prosebné do polí. Stejně tak poutní průvody do Sloupu apod. Od jeho nástupu se už nemohou konat, vše je v kostele a poutě se konají soukromě!

2. listopadu 1961 zemřel ve své rezidenci DR. JOSEF KAREL MATOCHA, arcibiskup olomoucký, který od roku

1950 byl internován ve své rezidenci a pod stálým dozorem vládního zmocněnce a příslušníků STB. Prakticky až do smrti nemohl svobodně vykonávat svou funkci a vše za něj vykonával generální vikář JOSEF GLOGAR, dosazený na toto místo pod nátlakem, místo uvězněného biskupa STANISLAVA ZELY⁵. Byl pochován

v rodišti na hřbitově v Pitíně (viz *foto náhrobku*) a kněžstvo a veřejnost se o jeho úmrtí dozvěděli až po pohřbu! Bůh mu odplat!

V červenci byl dokončen vodovod na hřbitov péčí hřbitovního výboru MNV. Začíná se dláždít chodník od brány směrem ke hřbitovu. Letos po lípu.

⁵ Sedmé dítě rolníka Josefa Zely a Aloisie, rozené Vaculíkové. Po absolvování obecné školy byl i přes obtížné rodinné životní poměry rodiči poslán na naléhání učitelů na klasické gymnázium do Přerova. Po maturitě v roce 1913 vstoupil do kněžského semináře v Olomouci, kde studoval i na bohoslovecké fakultě. V červenci 1917 byl vysvěcen na kněze a poslán jako pomocný kněz do Fryštáku u Holešova. Od února 1920 postupně zastával místo druhého tajemníka a obřadníka u olomouckých biskupů L. Skrbenského, A. J. Stojana a L. Prečana. U posledně jmenovaného arcibiskupa sloužil nepřetržitě v letech 1923 až do jeho smrti v roce 1947. Na začátku války byl zatčen a pak vězněn ve Štěpánově, v Dachau a Buchenwaldu. Koncem roku 1940 byl propuštěn na kauci a dále sledován. V roce 1947 byl olomouckou kapitulou zvolen správcem olomoucké arcidiecéze, tj. kapitulním vikářem. V říjnu 1948 byl arcibiskupem Josefem Matochou jmenován generálním vikářem olomoucké arcidiecéze. Hned v roce 1950 byl Zela zatčen a v monstrprocesu se skupinou „velezrádců a vyzvědačů z řad vyšší církevní hierarchie“, jak psaly tehdy noviny, byl odsouzen na 25 let vězení. Proces zvaný Zela a spol., kam byli zařazeni například břevnovský opat Opasek, strahovský opat Jarolímek, pražští kanovníci Čihák, Švec, Kulač, či salesián Mrtvý, měl být exemplárním zastrasováním. Stanislav Zela byl především viněn, že se podílel na tajném praktikování mimořádných fakult, které po vzoru tzv. mexických fakult udělil Svátý Stolec ohrožené církvi, aby mohla pokračovat ve své činnosti i v případě pronásledování. Právě podle těchto fakult byl arcibiskupem Matochou tajně vysvěcen na biskupa pro olomouckou arcidiecézi František Tomášek. Vedle zavádění mimořádných fakult byl S. Zela obviněn i ze spolupráce a spoluorganizování Pastoračního referátu olomoucké arcidiecéze, jeho osoba byla spolu s dalšími vybranými jmény obviněna i z kolaborace a podvodu. K zatčení S. Zely došlo 18. července 1950. Celý proces, do kterého byl zařazen a který nese jeho jméno (někdy je také nazýván procesem s pomocníky biskupů – obdobný proces na Slovensku byl pojmenován „Vojtaššák a spol.“), byl dokonale připraven a naplánován. Na jeho výrobu se podílela koordinační komise složená ze zástupců SÚC, ministerstva spravedlnosti, národní obrany a státní prokuratury. Státní soud zasedal v Praze ve dnech 27. listopadu–2. prosince 1950. Senátu předsedal JUDr. Jaroslav Novák, žalobu zastupovali prokurátoři JUDr. Karel Čížek a JUDr. Ján Feješ. Biskup Zela byl pro zločiny velezrady, vyzvědačství, podvodu a veřejného násilí zlomyslným konáním za okolností zvláště nebezpečných odsouzen k 25 letům těžkého žaláře, peněžitému trestu ve výši 100 000 Kčs, konfiskaci veškerého majetku a odnětí občanských práv po dobu deseti let. Po svém odsouzení prošel věznicemi Leopoldov, Mírov, Valdice, Praha–věznice č.2. P. Huňka uvádí vzpomínky spoluvězňů: „Pokora byla jeho největší ctností ve vězení. Byl mlčenlivý člověk, který nic neprozrazoval.“ Spoluvězeň Kostík říká: „Poznal jsem v Leopoldově mnoho lidí, ale nejhodnější z nich byl biskup Zela a poslanec Tomášek.“ Zela sám píše: „Celý můj život je poznamenán křížem. Nesl jsem ten kříž statečně a prosím Pána Boha, abych ho donesl až vítěznému konci... Cítím, že život pomalu ze mne vyprchává. Však mne už vůbec nic nedrží a já se těším na ten pravý domov.“ Naplňoval své životní heslo: „V tebe, Pane, jsem doufal, nebudu zahanben na věky.“ Podmínečně propuštěn byl 5. října 1963 a až do své smrti držen ve faktické internaci v charitním domově v Radvanově. V červnu 1969 byl S. Zela z rozhodnutí Městského soudu v Praze plně rehabilitován.

Ve faře byla vymalována chodba (403,-Kčs) a pan Skopal s pomocí LUDVÍKA HROZY si upravil z chléva u studny stolařskou dílnu, aby mohl lépe pracovat. Je dovedný stolař a zhotovuje vše potřebné pro kostel i faru.

Letos nastoupilo brzy jaro. V půli dubna kvetou i jabloně a kosí se v zahradě tráva. Přehrchá až do sv. Anny.

Prvokomunikanti 1961.

Podzim je velmi suchý a pro množství myší nelze ani zasít ozimy. Je málo jablek, ale mnoho peckovin, zvláště meruněk, které měly při kvetení ideální podmínky. Letos lidé napálili mnoho slivovice. Ze 100 litrů "kvasu" až 14 litrů 60% slivovice. Zde se této tekutině hodně holduje a v minulosti to prý bývalo ještě horší! Palírna není daleko - u Michlíčka v Dědicích.

Prvokomunikanti 1961 z Radslavic.

LÉTA PÁNĚ 1962

Od nového školního roku nesmí podivický pan farář v.v. vyučovat ve škole náboženství, takže mi přibude nová starost. Jsem nucen si obstarat auto. Garáž pro ně jsme udělali z bývalé konírny, takže bude sloužit podobnému účelu dál ...

Před poutí se zase vydláždil kousek chodníku na hřbitov, jako jiná léta.

Od doby, kdy papež Jan XXIII. rozhodl svolat koncil⁶, je v celé Církvi horečnatá nálada. Jedni říkají, že třeba víc

⁶ Drazí bratři a sestry, na zítřek připadá 50. výročí zahájení Druhého vatikánského ekumenického koncilu a začátek *Roku víry*. V této katechezi bych se několika krátkými úvahami rád zamyslel nad touto velkou církevní událostí, kterou koncil byl a které jsem byl přímým svědkem. Koncil se jeví jako velká freska tvořená pod vedením Ducha svatého obrovskou rozmanitostí a růzností prvků. A jako když stojíme před nějakým velkým obrazem, vnímáme tehdejší moment milosti stále jako mimořádné bohatství a přitom objevujeme jeho zvláštní zákoutí, fragmenty a detaily.

Blahoslavený Jan Pavel II. na prahu třetího tisíciletí napsal: „Cítím víc než kdy v minulosti povinnost poukázat na koncil jako na velkou milost, kterou církev ve 20. století obdržela; je pro nás bezpečným kompasem, který nám umožňuje, abychom se dobře orientovali ve století, které se před námi otevírá“ (*Novo millennio ineunte*, 57). Myslím, že tento příměr je výmluvný. Dokumenty Druhého vatikánského koncilu, k nimž je třeba se vracet a vymaňovat je ze spousty publikací, které je nezdědky zastíňovaly, namísto aby je dávaly poznat, jsou i v naší době kompasem, který umožňuje loďce církve, aby plula na otevřeném moři uprostřed bouří nebo na klidných vlnách a bezpečně navigována dosáhla cíle.

Pamatuji si dobře tu dobu. Byl jsem mladým profesorem fundamentální teologie na univerzitě v Bonnu a kolínský arcibiskup, kardinál Frings, který byl pro mne opěrným bodem po lidské a kněžské stránce, mne vzal s sebou do Říma jako svého teologického poradce. Potom jsem byl jmenován koncilním poradcem. Byla to pro mne jedinečná zkušenost. Po přípravném zápalu a nadšení jsem mohl spatřit živou církev, téměř tři tisíce koncilních otců ze všech částí světa shromážděných pod vedením Nástupce apoštola Petra, který se svěruje Duchu svatému, pravému hybateli koncilu. Zřídka kdy jindy v dějinách bylo možné „dotknout se“ tak konkrétně všeobecnosti církve ve chvíli zásadní realizace jejího poslání šířit evangelium do každé doby až na konec země. V těchto dnech, pokud v televizi nebo v jiných médiích shlédnete záběry ze zahájení tohoto velkého shromáždění, budete moci také vnímat radost, naději a povzbuzení, které se dostalo nám všem, kteří jsme se účastnili této události prozářené světlem, které svítí dodnes.

V dějinách církve, jak zřejmě víte, mnoho různých koncilů předcházelo tomu Druhému vatikánskému. Tato velká církevní shromáždění byla obvykle svolávána, aby definovala základní prvky víry zejména nápravou omylů, které ji ohrožovaly. Například Nicejský koncil roku 325 čelil ariánské herezi a zdůraznil božství Ježíše, Jednorozeného Božího Syna; Efezský koncil v roce 431 zase definoval Marii jako Matku Boží a Chalcedonský roku 451 potvrdil jedinou osobu Krista s dvěma přirozenostmi, božskou a lidskou. Blíže k nám pak musíme zmínit Tridentský koncil, který v 16. století vyjasnil podstatné prvky katolické nauky vzhledem k protestantské reformaci; anebo První vatikánský koncil, který začal reflektovat různá témata, ale protože byl přerušen okupací Říma v září 1870, stihl vypracovat jenom dva dokumenty, jeden o poznání Boha, zjevení, víře a vztazích k rozumu a druhý o papežském primátu a neomylnosti.

Podíváme-li se na Druhý ekumenický vatikánský koncil, vidíme, že v oné chvíli církevního putování neexistovaly nějaké zvláštní věroučné omyly, které by bylo třeba uvádět na pravou míru nebo odsuzovat, ani nebylo třeba vyjasňovat nějaké specifické otázky věrouky či disciplíny. Proto je pochopitelné ono

času na přípravu, ale většina v tom vidí prozřetelnostní dílo Boží. Čas to ukáže! Koncil byl slavnostně zahájen na svátek Mateřství Panny Marie, 11. října 1962.

překvapení malé skupiny kardinálů přítomných v kapitulní síni benediktinského kláštera sv. Pavla za hradbami, když bl. Jan XXIII. 25. ledna 1959 oznámil svolání římského diecézního synodu a koncilu všeobecné církve. První otázka, která se kladla při přípravě této velké události, se týkala právě toho, odkud začít, jaký konkrétní úkol koncilu dát. Bl. Jan XXIII. v zahajovací promluvě 11. října před padesáti lety, podal všeobecnou indikaci: víra měla promlouvat „nově“ a pronikavěji, protože svět se rychle mění, ale zachovat si beze změny svůj neměnný obsah, bez ústupků či kompromisů. Papež si přál, aby církev reflektovala o své víře, o pravdách, které ji vedou. Ale z této seriózní, prohloubené reflexe o víře, měl novým způsobem vyplynout vztah mezi církví a moderní dobou, mezi křesťanstvím a určitými podstatnými prvky moderního myšlení. Nikoli však proto, aby se mu přizpůsobila, nýbrž aby tomuto našemu světu, vzdalujícímu se od Boha, prezentovala nároky evangelia v celé jejich velikosti a ryzosti (srov. Promluva k římské kurii, 22. prosince 2005). Velmi dobře na to poukazuje Boží služebník Pavel VI. v homilii na závěr posledního zasedání koncilu, 7. prosince 1965. Mimořádně aktuálními slovy vysvětluje, že k dobrému zhodnocení této události – a nyní cituji – „je třeba ji nahlédnout v čase, který ji prověří, protože nastala v době, kdy jsou lidé, jak všichni uznávají, zaujati spíše pozemským než nebeským královstvím; v době, kdy se zapomnění Boha stává zvykem a jakoby bylo sugerováno vědeckým pokrokem; v době, kdy základní úkon lidské osoby, která si více uvědomuje sebe samu a svou svobodu, tíhne k nároku své absolutní autonomie a odkládá jakýkoli transcendentní zákon; v době, kdy je „laicismus“ považován za oprávněný důsledek moderního myšlení a za nejmoudřejší zřízení časného společenského řádu... V této době se konal náš koncil ke chvále Boží, v Kristově jménu a inspirován Duchem svatým“. Tolik Pavel VI., který pak uzavírá zjištěním, že ústředním bodem koncilu je otázka po Bohu, onom Bohu, který „reálně existuje, žije, je osobou, je prozíravý a nekonečně dobrý. Ale nejenom dobrý sám o sobě, ale nezměrně dobrý rovněž vůči nám, je naším Stvořitelem, naší pravdou a naším štěstím až do té míry, že člověk, který se snaží v kontemplaci zakotvit svou mysl a srdce v Bohu, koná ten nejvznešenější a nejplnější úkon své duše, úkon, který i dnes může a má být vyvrcholením nesčetných oblastí lidské činnosti a propůjčuje jim důstojnost“ (AAS 58, 1966, 52-53).

Vidíme, že doba, v níž žijeme, je ve vztahu k Bohu nadále poznamenána zapomněním a hluchotou. Proto myslím, že je třeba, abychom přijali tu nejjednodušší a nejzákladnější lekci tohoto koncilu, tedy že podstata křesťanství spočívá ve víře v Boha, který je trojiční Láskou, a v osobním a komunitním setkání s Kristem, který orientuje a řídí život. Z toho plyne všechno ostatní. Důležité je dnes - stejně jako si to přáli koncilní otcové - znovu a jasně nahlédnout, že Bůh je přítomen, jde Mu o nás a odpovídá nám. A že pokud chybí víra v Boha, hroutí se to podstatné, protože člověk ztrácí svoji hlubokou důstojnost i to, co propůjčuje lidství jeho velikost proti každému redukcionismu. Koncil nám připomíná, že církev ve všech svých složkách má úkol, poslání předávat slovo lásky Boží, které zachraňuje, aby bylo slyšeno a přijato Boží povolání, které v sobě zahrnuje naši věčnou blaženost.

Podíváme-li se v tomto světle na bohatství obsažené v dokumentech Druhého Vatikánu, chtěl bych zmínit jenom čtyři konstituce, které tvoří jakoby čtyři hlavní směry kompasu umožňujícího nám orientaci. Konstituce o posvátné liturgii *Sacrosanctum Concilium* nám ukazuje, že v církvi se začíná klaněním (adorací), že Bůh existuje a ústřední postavení má tajemství Kristovy přítomnosti. Církev, Kristovo tělo a lid putující v čase, má především za úkol oslavovat Boha, jak to vyjadřuje dogmatická konstituce *Lumen gentium*. Třetí dokument, který bych chtěl zmínit, je konstituce o Božím zjevení *Dei Verbum*: živé Slovo Boží církev svolává a na její cestě v dějinách ji oživuje. A způsob, kterým církev přináší celému světu světlo, které obdržela od Boha, aby byl oslaven, je tématem pastorální konstituce *Gaudium et spes*.

Druhý vatikánský koncil je pro nás mocnou výzvou ke každodennímu znovu objevování krásy naší víry, jejímu hlubokému poznání v intenzivnějším vztahu k Pánu a k životu našeho křesťanského povolání do všech jeho důsledků.

Panna Maria, Matka Krista a celé církve, ať nám pomáhá uskutečňovat a naplňovat to, co koncilní otcové inspirovaní Duchem svatým chovali v srdci: touhu, aby všichni poznali evangelium a setkali se s Pánem Ježíšem jako cestou, pravdou a životem.

(Benedikt XVI. při generální audienci o vigílii 50. výročí zahájení II. vatikánského koncilu, 10. října 2012)

O pouti vypomáhal a novokněžské požehnání uděloval P. MILAN VLČEK ze Šlapanic, který zde má tetu, HERMÍNU POCHOPOVOU.

PRVOKOMUNIKANTI 1962

Duchovní život je nyní ubíjen čím dál víc shonem v práci. Až na malé výjimky jsou všichni už v JZD a musí mnoho obětovat, aby se mohli vypravit na služby Boží. Do kravína vstávají už ve 3 hodiny ráno, i dřív! V létě se pracuje na poli bez ohledu na neděli a nelze proti tomu nic dělat. Ještě my musíme upravovat bohoslužby až na večerní dobu, abychom nenarušovali žňové práce apod. I z dobrých katolických

rodin si někteří odvykají. Věrní však stále říkají: kdo chce jít do kostela, vždy si čas najde! Lid vlažní - nejsou proti náboženství, kde mohou reptají na nové pořádky, ale pozvolna přivykají ... Materialismus v praxi! Tím také trpí rodinný život a náboženská výchova v rodinách.

Zima byla dlouhá - od konce listopadu až do března 1963. Je tolik sněhu, že do kostela chodíme mezi kupami sněhu. Mrazy jsou mírné, zima je zdravá.

Tak to u nás vypadalo na Hromnice 1963, když šla sl. Marie Skopalová do kostela cvičit na varhany.

LÉTA PÁNĚ 1963

P. František Šimon, farář na odpočinku v Podivicích onemocněl a musím vše vykonávat sám. Každou neděli trinuji.

V červnu postihla celou Církev veliká ztráta - zemřel papež Jan XXIII. a nastupuje milánský arcibiskup pod jménem PAVEL VI. Zesnulý papež bude jistě jednou prohlášen za svatého. Jeho pontifikátem začal dialog s celým světem, Církev se zbavuje izolace a zastaralých řádů. Nový vzduch do Církve svaté!

Do Dědic přichází po smrti P. HABARTY z Rychtářova P. ZDENĚK SUCHOMEL, takže již nemusím zastupovat v Radslavicích. Je to nábožensky velmi vlažná obec.

O pouti vypomáhá a udílí novokněžské požehnání P. JOSEF VLČEK, bratr loňského novokněze P. Milana. Bohužel, jejich teta a dobroditelka našeho kostela již v červenci zemřela. Bůh jí odplat! Její manžel byl mlynářem v Medlovicích a za války mnoho dobrého vykonali. Při likvidaci živností však byli postiženi nejhůř. Majetek ztratili a byli vystěhováni do Pustiměře. Manžel po několika letech zemřel.

Ve škole je výměna stráží. Ředitel Švarc odchází do Vyškova jako vedoucí školského odboru na okrese a na jeho místo nastupuje učitel BŘETISLAV MARŠÁLEK, Když jsem

přišel do Pustiměře, ještě občas přišel s dětmi na hrubou. Dnes už ne. Všichni se bojí o svá místa!

Hřbitovní správa začala stavět novou zídku na dolní straně od zahrad. Na jaře udeřil blesk do věže a bylo velké štěstí, že neshořela. Bleskosvody jsou vadné a elektřina vjela do vedení a rozbila el. zařízení. Ihned zadána firmě Konekta Brno oprava bleskosvodů. K úplné spokojenosti nové svody i bleskosvody instalovali dva zaměstnanci z Brna. I na faře. Vše stálo 9.000,-Kčs.

V září provedla firma Dlažba z Brna xylolitovou dlažbu v kanceláři a v kuchyni. Dřevěná podlaha pro vlhkost hnije. Dělníci mi svou nesvědomitostí nadělali mnoho starostí (4.000,-Kčs). Pomocné práce jsme si dělali sami.

Před vánocemi provedl MISTR DĚDIČ z Brna instalaci el. pohonu pro velký zvon. Dalo to mnoho práce, zvon váží přes 2 tuny a bylo nutno jej dát na kuličková ložiska. Pan Dědič je však výborný a zkušený mistr, takže vše pracuje bezvadně! (6.000,-Kčs).

Letos také bylo dokončeno dláždění chodníku na hřbitov. Pán Bůh odplat' všem, kdo se o to zasloužili!

Letošní počasí velmi přálo raným bramborám. Léto bylo suché a podzimek velmi krásný. Zima nastoupila s adventem, mrazy mírné a sněhu málo.

LÉTA PÁNĚ 1964

Tento rok, stejně jako předešlý a jistě ještě i příští, je v celé Církvi poznamenán zasedáním II. vatikánského koncilu. První závažné dokumenty se týkají reformy bohoslužeb, tedy liturgie a to zejména mše svaté a udílení svátostí. Koncilní Otcové uložili zvláštní komisi, aby vypracovala nový mešní řád, který by lépe odpovídal dnešnímu člověku a umožnil mu plnou spoluúčast na posvátném dění. Proto se dovoluje určité části mše svaté konat v mateřském jazyce. Bohoslužba mše svaté jest rozdělena na část poučnou - "bohoslužbu slova", která má být oddělena od oltáře a konána na zvláštním místě: u sedíli a ambonu. Dřívější kazatelna již ztrácí svůj význam, neboť je příliš vzdálená od oltáře. Je třeba upravovat bohoslužebný prostor. Zatím je všechno ve stavu příprav a pokusů. Teprve po několika letech, až se nashromáždí zkušenosti, bude zaveden nový "Ordo missae", který nahradí starý z dob Tridentského koncilu před 300 lety. Reformy jsou přijímány s různými pocity. Jsou i takoví, kterým je líto latiny a že už to není tak slavnostní, jak dříve. Jisté však je, že nové směry v liturgii chtějí především využít bohoslužeb k prohloubení a zvroucnění křesťanského života. Dřívější obřady přímo sváděly k náboženskému formalizmu: u oltáře se konalo jen jakési posvátné divadlo, které se sice líbilo, ale z něhož věřící měl málo duchovního užitku, pokud nesledoval vše s misálkem - a to bylo možné jen u inteligence a křesťanů s hlubší touhou po prožití posvátného děje mše svaté. Mnozí však je vítají. Kdyby toto bylo možno hned po první světové válce! Vždyť tzv. církev československá získávala hlavně tím, že razila heslo: "*pryč s latinou, které lid nerozumí...*".

Prebytář chrámu sv. Benedikta v Pustiměři před liturgickou reformou II. vatikánského koncilu

Vše zůstává při starém, žádné mimořádné změny nenastaly. Byla dokončena na hřbitově péčí MNV jižní zídka, u márnice vybetována skládka na smetí a postaveno WC pod vodní

nádržkou. Trávu na volné čtvrtce užívá fara. Kolem kostela hrobník. Hrobníkem je syn M. Procházkové - VÁCLAV ŠTUCHAL, který je v invalidním důchodu.

Zima byla mírná, ale vytrvalá.

PRVOKOMUNIKANTI 1964

Akrobati ? Ne, nátěr věže :
Na velké p. SVOBODA ze Skutče
na vížce p. Vlad. Berg ze
Stavenice u Mohelnice.
léto 1965

LÉTA PÁNĚ 1965

Tento rok máme starost s nátěrem bání. Po válce byly věže a všechno nově oplechováno a plech už začíná rezivět. V červnu-srpnu provedl nátěr pan EMIL SVOBODA ze Skutče v Čechách a VLADIMÍR BERG, kostelník ze Stavenice u Mohelnice. vše bylo důkladně provedeno: první nátěr suříkem, II. pompejskou červení. Oplechování bočních lodí natíral pan Jan Skopal. Okapové žlaby a svody zatím ještě počkají.

Počasí bylo deštivé a protahovalo to práci. Také kaple byla opatřena stejným ochranným nátěrem. Náklad 15.000,-Kčs.

Na plicní embolii zemřel hrobník Václav Štuchal. jeho matka má už přes 75 let, proto se vzdává hrobnictví a novým hrobníkem je od MNV jmenován KAREL KRÁTKÝ, důchodce.

Také na škole je opět nový ředitel, mladý učitel VLAD. PEŠKA.

Před vánocemi skončil IV. zasedáním II. vatikánský koncil. Nyní jen je třeba se modlit a učinit vše, aby podněty pro obrodu Církve na koncilu učiněné, byly

uskutečněny!

Pohřeb +Františky Pliskové, 25.3.1965; v srpnu zemřel náhle i manžel, Antonín Pliska, bývalý čeledín na faře a "starší bratr".

Na farní zahradě bylo po celý rok mnoho práce. Po odklizení kamene z rozbořené zídky od Ošlejškové zahrady a postavení drátěného plotu s podezdívkou, začalo kopání 130 jam pro výsadbu. Proto téměř všechny stromy byly vykáceny! Všechnu tu práci jsme konali

sami - obyvatelé fary! Na podzim bylo vysazeno 100 jabloní (zákrsky a ovoc. stěna), 4 hrušně, 5 rynglí a na jaře 10 meruněk a 10 broskví. Stromky jsou z ovoc. školky z Litenčic a něco z Opavy. Rok byl na výsadbu velmi příznivý. K tomu byla obstarána také vlečka vápna a dvě vlečky rašeliny od zdejšího JZD.

Celý rok přeprchalo, zvláště od velikonoce do sv. Anny. Podzim se vydařil. Svatý Martin přijel na bílém koni, ale zima byla mírná, zem ani nepromrzla a na Nový rok bylo jako na jaře. Teprve na Hromnice trochu přituhlo.

Oltář Královně máje v chrámu sv. Benedikta v Pustiměři

PRVOKOMUNIKANTI 1965

(pokračování příště)

LÉTA PÁNĚ 1966

Polsko slaví milénium trvání křesťanství v zemi. Měl tam přijet sám Svatý otec Pavel VI., ale pro nepřízeň doby se to neuskutečnilo. Z naší farnosti se 25 farníků zúčastnilo zájezdu do Čenstochové na pouť. Navštívili jsme také rodiště bl. Jana Sarkandra - Skočov, Osvětim (hrůzy koncentračního tábora z války), Krakov a Věličku a Kalvárii Žebřidovskou. Všem se to velmi líbilo. Pout' se uskutečnila spolu s poutníky z Holešova (rodná farnost duch. správce P. Žákovského).

V těchto několika letech se provádí v obci kanalizace a dlažba i asfaltování silnice přes Pustiměřské Prusy a Pustiměř. Bohužel ke kostelu vše zůstává neupravené a když prší je zde moře bláta. Zvláště když v bývalém arcibiskupském dvoře, nyní JZD a traktorová stanice, rozjezdí bláto traktory. Při pohrbu top každý cítí

Únor byl neobyčejně teplý i březen, takže mohu sadit včas meruňky i broskve.

Tento rok vyhlásil Svatý otec Pavel VI. "Milostivé léto", aby se věřící vroucně modlili za splnění všech rozhodnutí koncilu.

PRVOKOMUNIKANTI 1966

O pouti jsem musel kázat sám, neboť P. Zdeněk Suchomel byl přeložen do farnosti Uherské Hradiště-Sady. Hlavní kázání o velké měl pan děkan JOSEF HRAZDIL. V kapli

byly tento rok lavice ze zrušené kaple z Podivic. Po pouti byly přeneseny do kostela. Pan Skopal k nim přidělal nové a jsou umístěny vpředu pro děti místo starých (z roku 1813). Nátěr provedl malíř pan VOJTĚCH INDRYCH.

U sv. Anny bylo vysekáno chrástí, panu Skopalovi to dalo mnoho námahy a na podzim postaven nový drátový plot s podezdívkou (2.000,- Kčs). Od brány až ke kapli byla opravena zídka (2.000,-Kčs), opraveno kostelní osvětlení: nové bání, listry zvýšeny a pro větší prosvětlení klenby umístěny dvě sodíkové žárovky.

Vloni na podzim nastupuje nový hrobník KAREL KRÁTKÝ místo MARIE PROCHÁZKOVÉ, která pro stáří již nemohla tuto funkci vykonávat. Na hřbitově zřídil hřbitovní výbor při MNV novou zídku od dolní strany a u márnice byla vybetonována skládka na smetí.

Pohřeb - František Janský (+11.8.1966, Pust. Prusy 110), pochovává příbuzný P. Zapletal z Úsova.

31. prosince odchází stará varhanice JOSEFA FUNTÍČKOVÁ do důchodu, ale hraje dál střídavě s mladou varhanicí sl. MARIÍ SKOPALOVOU. Také dále vede sbor zpěvaček při pohřbech. Na velké svátky nacvičuje sbor s pomocí želečského varhaníka a pod taktovkou zdejšího kapelníka FRANTIŠKA ROZEHNALA.

Počasí bylo tento rok velmi příznivé. Ze zasazených stromů všechny se ujaly.

LÉTA PÁNĚ 1967

Od tohoto roku vedu již naplno dvě farnosti. V únoru zemřel duchovní správce v.v., P. FRANTIŠEK ŠIMON (+1.2.1967) v Podivicích, který několik let velmi obětavě vypomáhal. Pán Bůh mu to od-

plat' odměnou věčnou! Řeholní kněz, který dojíždí z Kobeřic do ústavu v Podivicích (je to bývalý církevní ústav - Leopoldium, nyní převedený do státní správy a jsou zde debilní děti, ošetřované řeholními sestrami řádu sv. Dominika), má dovoleno vypomáhat také v kostele - takže pro nutné případy mám trochu výpomoc. Je však varhaníkem v Dobromilicích, a poněvadž je mimo službu, cvičí hudbě na hudební škole v Dobromilicích, takže času moc nemá (P. RAFAEL KRÁL).

V březnu vypověděl službu kostelník ROSTISLAV GREPL, neboť nechtěl dál sloužit pro nějaké ženské klepy. Před rokem mu

zemřela manželka (viz úmrtní matrika) a proslýchá se, že se bude ženit s rozvedenou. Myslím, že to byla hlavní příčina. Kostelníkem je nyní pan JAN SKOPAL, který je už v důchodě a bydlí na faře, takže je stále po ruce.

Sv. křest Ludmily Zavadilové, 12. 3. 1967 (rodiče a kmotřenka).

V dubnu byl důkladně opraven hlavní komín (už podruhé) zásluhou zete pana Skopala, VLADISLAVA ZAVADILA (500,- Kčs). Do kostela byla pořízena dvě antipendia, jedno červené a pro Betlém (1.330,- Kčs). Dále byly pořízeny plachty na oltáře a ozdoby k Betlému.

Odrůda Lord Lamburuc - 2. rok po výsadbě, září 1967.

První plody perné práce: zákrsek James Grieve, podzim 1968.

Prvokomunikanti : rok 1967

LÉTA PÁNĚ 1968

Léta od roku 1950 - tzv. doba "stalinských deformací" - polevuje a vynucuje si důležité změny ve státní správě. U nás se to projevuje uvolněním protináboženského tlaku: je větší svoboda tisku a projevu. Katolické noviny se stávají čistě náboženským listem, žel Bohu jediným našim časopisem. Lépe se tak může uvádět do praxe nová liturgická reforma. je však nedostatek papíru ...

takže potíže jsou stále. Přihlášky do náboženství zůstávají stále v platnosti, ale nepřijímá je ředitelství školy, nýbrž duchovní správce. Tím je zabráněno mnohemu nátlaku. Také vyučování náboženství je rozšířeno i na 8. a 9. třídu. První třída však nemá náboženství. Přihlášky stouply, ale nějak výrazně se náboženský duch

Sv. křest Josefa Štolfy, 2. 6. 1968.

neprojevil. Shon práce, starosti o vezdejší věci a pohodlí s touhou po větším blahobytu odvádějí mnohé naše lidi, zvláště mladé, od péče o to nejdůležitější: o spásu vlastní duše!

Pohřeb Karel Sedláček, 1. 5. 1968.

Začínají opět exercicie, kněžský seminář uzavřený v roce 1950 je v Olomouci opět obnoven ... takže důvěřujeme, že pozvolna se zase náboženské poměry u nás zlepší. Také stovky kněží, kterým pro malicherné příčiny a na základě falešných obvinění, byl vzat státní souhlas, znovu mohou vykonávat kněžské úkoly - ovšem k ustanovení je třeba i

finanční zajištění a to často je příčinou, že někteří kněží nejsou v duchovní správě. Kláštery od roku 1950 uzavřené (a všichni řeholníci - muži i ženy - od té doby internovaní a v civilních povoláních nasazení) nejsou sice obnoveny, ale i oni mohou pokračovat ve své duchovní činnosti a některé řády mohou zase přijímat dorost. Ovšem ani zde není vše ujasněné a tak, jak by mělo být. Po 21. srpnu 1968 se však vše vrací do dřívějších kolejí. Stále se však zdůrazňuje v tisku i rozhlase, že se chyby a deformace dřívějších let nebudou opakovat! Budoucnost to nejlépe potvrdí!

Prvokomunikanti : rok 1968

Poslední léta se zlepšilo zásobování uhlím, proto se duchovní správce rozhodl zařídit ve farnosti ústřední topení, aby aspoň trochu odpomohl nezdravotě v celé budově. Nový komín pro kostel ústředního topení postavil VLADISLAV ZAVADIL, všechny přípravné a těžké práce (výkop, prokopávání zdí ...) jsme si provedli sami. Instalaci provedl velmi dobře pan Mixa od firmy Destila z Brna a koncem září už jsme mohli topit. Jen jestli nebude komín na tak velká kamna malý! Celkový náklad se vším 25.000,-Kčs. Roční spotřeba 120-150q uhlí - a právě zase nastal uhlí nedostatek!

U kaple sv. Anny byla upravena a oplocena zahrádka na květiny pro kostel.

LÉTA PÁNĚ 1969

Dokončuje se liturgická úprava mše svaté. O velikonocích ohlásil Svatý otec schválení nového "Ordo Missae", který nahradí 300 let starý "Ordo" z dob Tridentského koncilu. Po celé vlasti probíhají oslavy 1100 let od smrti sv. Cyrila. V den smrti, 14. února 1969 byli všichni naši biskupové v Římě, kde se konaly oslavy pod vedením samotného Svatého otce!

I naše farnost důstojně oslavila toto jubileum: 1. poutí do Říma (*viz relace na následující straně*) a na Velehrad; 2. misiemi (duchovní obnova od 5.-9. listopadu) a uctěním relikviáře s ostatky pravé ruky sv. Cyrila.

Pouti na Velehrad se zúčastnili zase ti, kdo nemohli do Říma. Jely dva autobusy - z Pustiměře 50 poutníků, z Podivic 40.

Duchovní obnovu od 5. do 9. listopadu vykonali u nás otcové řádu kapucínského, P. MAREK a P. METODĚJ z Třebíče. Velmi pěkné přednášky, celkem 13 - všech se zúčastnilo vcelku asi 2.000 posluchačů. Nejvíce byly navštíveny promluvy v neděli a ve čtvrtek večer, kdy jsme vítali ve svém středu sv. Cyrila. Relikviář s ostatky světce jsme pěti auty přiváželi z Krásenska za doprovodu 6 družiček. Pěkná byla hodinová slavnost v kostele se zpěvy, recitacemi a slavnostním misijním kázáním P. Marka. Slavnosti se účastnilo asi 500 farníků, ačkoli to bylo už večer a ve všední den. Po nás ještě týž den uctili sv. ostatky farníci podivičtí, kde zůstaly přes noc.

Sv. Cyrile a Metoději, žehnejte naší farnosti!!!

30. listopadu na 1. neděli adventní jsme konali mši svatou podle nového "Ordo Missae". Poněvadž jsme již několik nedělí předem si vše vysvětlili, bylo to přijato vcelku příznivě, třeba i někteří kněží reptají na tyto novoty.

Po prázdninách se u nás utvořil při chrámovém pěveckém sboru kouzek mladých, který nacvičuje také nové rytmičné písně s doprovodem kytar. Vede je sl. MARIE SKOPALOVÁ, děvčat je dosti - o chlapce je nouze - včetně kytaristů je jich 5-6. Písně se líbí, i když je to něco nezvyklého. Písně mají však strhující myšlenky. Kéž by to přitáhlo mládež k Bohu a k plnění náboženských povinností ... to je jediný účel. Vystupují v kostele asi jednou za měsíc při ranní nebo velké mši svaté.

Na Nový rok byla poprvé za mé působnosti v Pustiměři uskutečněna besídka školní mládeže u jeslíček v kostele se zpěvy a recitacemi. Opět nacvičila sl. M. Skopalová. Všem farníkům se vystoupení dětí velmi líbilo (odpoledne ve 14 hodin).

V říjnu zemřel v Olomouci kapitulní vikář - P. JOSEF GLOGAR, který od internace arcibiskupa Matochy jej zastupoval - málo šťastně. Vedení arcidiecéze se ujímá prof. JOSEF VRANA⁷, kanovník z Olomouce. Arcibiskup Matocha zemřel 2. listopadu 1961 a byl pohřben ve svém rodišti Pitíně.⁸

⁷ Narodil se 17. října 1905 ve Stříbrnicích, farnost Vrchoslavice u Kojetína, a pocházel z rolnické rodiny. Studentská léta prožíval na arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži. Po ukončení bohosloví v olomouckém kněžském semináři přijal kněžské svěcení 5. července 1928. Studoval na přírodovědecké fakultě brněnské univerzity (1930–1935) a v letech 1935–1951 působil jako profesor zeměpisu a tělesné výchovy na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži. Vedle své pedagogické činnosti se věnoval pastorační práci a velmi aktivně se zapojil do činnosti Jednoty katolického duchovenstva. Po osvobození roku 1945 byl místopředsdou Okresního národního výboru v Kroměříži, po volbách roku 1946 členem Zemského národního výboru v Brně. Od roku 1951 působil v duchovní správě ve farnostech Roštín, Zdounky, Starý Hrozenkov, Zlín (Gottwaldov), Velehrad (1954–1959) a Uherský Brod (1959–1963). Roku 1963 se stal sídelním kanovníkem Metropolitní kapituly v Olomouci; proto odešel do Olomouce, kde byl také administrátorem farnosti u sv. Mořice. Bohužel byl zapojen do kolaborantského Mírového hnutí katolického duchovenstva a po založení Sdružení Pacem in terris se stal jeho prvním předsdou. toto povýšení dosažené zejména tlakem komunistických orgánů bylo výsledkem jeho povolnosti a ochoty přizpůsobit se požadavkům Státního úřadu pro věci církevní. Od roku 1964 spolupracoval se Státní bezpečností jako agent. 17. října 1969 byl zvolen kapitulním vikářem olomoucké arcidiecéze a 28. února 1973 ho papež Pavel VI. na nátlak komunistické vlády jmenoval titulárním biskupem oktabijským a apoštolským administrátorem olomoucké arcidiecéze. Biskupské svěcení přijal v olomouckém metropolitním chrámu sv. Václava 4. března 1973. Světitelem byl arcibiskup Agostino Casaroli z vatikánského Sekretariátu pro mimořádné záležitosti, spolusvětiteli byli biskupové František Tomášek a Štěpán Trochta. Vrana neměl nikdy plnou důvěru Vatikánu, který striktně odmítl jeho jmenování arcibiskupem olomouckým, které československá vláda navrhovala, souhlasil však s jeho jmenováním apoštolským administrátorem, pokud bude umožněno jmenovat spolu s ním i další biskupy. Jako člen biskupského sboru Vrana prosazoval povolnost vůči vládě a podporoval sdružení Pacem in terris, v jehož řadách a předsednictvu zůstal i jako biskup, přestože byl jmenován výměnou za příslib, že sdružení opustí. Zároveň se však snažil svědomitě plnit povinnosti správce arcidiecéze. Se jménem biskupa Josefa Vransy jsou spojeny některé významné události: energické a důsledné uplatňování liturgické reformy II. vatikánského koncilu v olomoucké arcidiecézi, velkolepá obnova olomoucké katedrály sv. Václava a oprava arcibiskupské rezidence v Olomouci, rovněž tak generální oprava velehradské baziliky a poutního chrámu na Svatém Hostýně. V době jeho episkopátu se uskutečnila oslava dvou set let od povýšení olomouckého biskupství na arcibiskupství a od založení biskupství brněnského. Došlo také k úpravě diecézních hranic s hranicemi státními: 30. prosince 1977 papež Pavel VI. připojil území Apoštolské administratury českotěšínské k arcidiecézi olomoucké. Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie na Svatém Hostýně byl papežem Janem Pavlem II. prohlášen bazilikou minor. Vrana neměl důvěru ani ostatních biskupů a věřících, kteří jej z části považovali za zrádce, ani státu, který mu sice uděloval státní vyznamenání, na druhé straně ale omezoval jeho činnost a odposlouchával jeho telefony a kancelář. V říjnu 1975 obdržel čestný doktorát teologie od komunistickým režimem ovládané Cyrilometodějské bohoslovecké fakulty v Litoměřicích, katolická církev jej ale odmítla uznat. Opakovaně se dostával do střetů s mnohem méně poddajným pražským arcibiskupem Františkem kardinálem Tomáškem, zejména pak po roce 1982, kdy ignoroval dokument Kongregace pro klérus *Quidam episcopi*, který zakazoval kolaborantské hnutí *Pacem in terris*. Nedůstojný postoj biskupa Vransy ke státní moci nalezl i ohlas v undergroundové poezii:

V bělostné říze biskup Vrana věří tak, jak mu věří strana.

Než trochu je mi s podivem, že mi při mši svaté místo křížem nežehná srpem a kladivem.

(Ivan Martin Jirous)

V prosinci zemřel také světití olomoucký biskup STANISLAV ZELA⁹. Trpěl za války v koncentračním táboře a stejně i po roce 1950, Bůh mu odplat' jeho utrpení. Je pochován v rodné farnosti Soběchleby u Lipníka. Udílel mi v roce 1943 kněžské svěcení!

Biskup Josef Vrana zemřel náhle 30. listopadu 1987 v arcibiskupské rezidenci. Pohřben byl 7. prosince v katedrále sv. Václava v kapli pod hlavní věží, kde jsou pohřbeni tři olomoučtí arcibiskupové.

⁸ Viz. *Farní Informátor*, 22.-23. neděle v mezidobí 2020, str. 41-42.

⁹ Sedmé dítě rolníka Josefa Zely a Aloisie, rozené Vaculíkové. Po absolvování obecné školy byl i přes obtížné rodinné životní poměry rodiči poslán na naléhání učitelů na klasické gymnázium do Přerova. Po maturitě v roce 1913 vstoupil do kněžského semináře v Olomouci, kde studoval i na bohoslovecké fakultě. V červenci 1917 byl vysvěcen na kněze a poslán jako pomocný kněz do Fryštáku u Holešova. Od února 1920 postupně zastával místo druhého tajemníka a obřadníka u olomouckých biskupů L. Skrbenského, A. J. Stojana a L. Prečana. U posledně jmenovaného arcibiskupa sloužil nepřetržitě v letech 1923 až do jeho smrti v roce 1947. Na konci roku 1939 byl vězněn v koncentračních táborech Dachau a Buchenwald. Od roku 1941 světití biskup olomoucký. V roce 1947 byl olomouckou kapitulou zvolen správcem olomoucké arcidiecéze, tj. kapitulním vikářem. V říjnu 1948 byl arcibiskupem Josefem Matochou jmenován generálním vikářem olomoucké arcidiecéze. K pohnutkám, které vedly biskupa Zelu k trestné činnosti, se sám odsouzený ve vězeňském dotazníku vyjádřil, že se pouze snažil zůstat věrný slibu, který složil do rukou svých představených. Toto konstatování mnohé vypovídá o jeho konání po únoru 1948. Stanislav Zela byl především viněn, že se podílel na tajném praktikování mimořádných fakult, které po vzoru tzv. mexických fakult udělil Svatý Stolec ohrožené církvi, aby mohla pokračovat ve své činnosti i v případě pronásledování. Právě podle těchto fakult byl arcibiskupem Matochou tajně vysvěcen na biskupa pro olomouckou arcidiecézi František Tomášek. Vedle zavádění mimořádných fakult byl S. Zela obviněn i ze spolupráce a spoluorganizování Pastoračního referátu olomoucké arcidiecéze, jeho osoba byla spolu s dalšími vybranými jmény obviněna v monstrprocesu i z kolaborace a podvodu. K zatčení S. Zely došlo 18. července 1950. Celý proces, do kterého byl zařazen a který nese jeho jméno (někdy je také nazýván procesem s pomocníky biskupů – obdobný proces na Slovensku byl pojmenován „Vojtaššák a spol.“), byl dokonale připraven a naplánován. Na jeho výrobě se podílela koordinační komise složená ze zástupců SÚC, ministerstva spravedlnosti, národní obrany a státní prokuratury. Státní soud zasedal v Praze ve dnech 27. listopadu–2. prosince 1950. Senátu předsedal JUDr. Jaroslav Novák, žalobu zastupovali prokurátoři JUDr. Karel Čížek a JUDr. Ján Feješ. Biskup Zela byl pro zločiny velezrady, vyzvědačství, podvodu a veřejného násilí zlomyslným konáním za okolností zvláště nebezpečných odsouzen k 25 letům těžkého žaláře, peněžitému trestu ve výši 100 000 Kčs, konfiskaci veškerého majetku a odnětí občanských práv po dobu deseti let. Po svém odsouzení prošel věznicemi Leopoldov, Mírov, Valdice, Praha-věznice č.2. Podmínečně propuštěn byl 5. října 1963 a až do své smrti - 6. prosince 1969, držen ve faktické internaci v charitním domově v Radvanově. 11. prosince 1969 byl pochován v Soběchlebach, kde se také na výslovné přání zemřelého konaly všechny obřady. Tedy nikoli v Olomouci jak to chtěli představitelé tamější kapituly. Toto přání projevil několikrát ústně a v roce 1967 to napsal administrátorovi v Soběchlebach Dr. Jaroslavu Kůřilovi a ostatně si to přál podle své poslední vůle. Na kapitule a páni kolem, spíše z neznalosti faktu byli dost rozčarování a pravděpodobně proto se nikdo z kapituly nezúčastnil pohřbu, což bylo všeobecně odsouzeno. Pohřeb na přání pozůstalých organizoval soběchlebský administrátor Dr. Jaroslav Kuřil. Zúčastnilo se ho přes velkou zimu a vánice na 300 kněží asi 200 řeholních sester a přibližně 3000 věřících z celého Záhoří i dalšího okolí. Koncelebrovali 4 biskupové biskup Hlouch z Českých Budějovic, biskup Trochta z Litoměřic, biskup Otčenášek z Hradce Králové a světití biskup z Prahy Kajetán Matoušek. Biskup Tomášek se omluvil pro nemoc, byl zde také zástupce biskupa brněnského. Pan biskup chtěl mít velmi prostý pohřeb jako každý jiný rodák z Horních Nětčic. Po dva dny leželo jeho tělo v kapli v Horních Nětčicích. V 9:00 ráno vyšel průvod z Horních Nětčic. V 10:00 mu všichni biskupové a kněží jdou naproti na kraj Soběchleb, průvod vchází do kostela, který nestačil pojmut všechny zúčastněné. Mše svatá byla koncelebrovaná, kázání měl pan biskup Hlouch, na hřbitově pochovával za přítomnosti všech biskupů synovec zesnulého páter František Vykopal, vikář v Kroměříži, rodák z Dolních Nětčic. To Soběchleby neviděli ještě ve svých dějinách a sotva kdy ještě uvidí. V červnu 1969 byl S. Zela z rozhodnutí Městského soudu v Praze plně rehabilitován.

Co nově pořízeno?

V zimě a na jaře byl instalován v kostele rozhlas. Provedl pan ŠTĚPÁN VAŠÍČEK z Blatnice pod sv. Antonínkem. Práci provedl téměř zdarma, včetně materiálu stálo vše 10.000,- Kčs. Notový a magnetofonový materiál pro pěvecký kroužek mladých (500,- Kčs). Vodovod do farní zahrady instaloval duchovní správce na jaře (500,-Kčs). U sv. Anny bylo pokračováno v čištění zahrady a vysázeny u hřbitovní zídky ořešáky - 5 stromků.

Péčí MNV (hybnou silou byl pan SRNEC z Pustiměřských Prus), většinou ze sbírek od občanů byly pořízeny nové věžní hodiny s elektrickým automatickým pohonem a osvětlením ciferníků. Vše stálo přes 40.000,- Kčs.

Hlavní starost duchovního správce byla letos zaměřena na excurrando farnost Podivice: maloval se tam kostel, nová instalace elektrická, el. otop kostela a úprava celého liturgického prostoru podle nových liturgických předpisů (oltář tváří k lidu ...). Celkový náklad obnášel 50.000,- Kčs.

Jaké bylo počasí: letos byl ideální rok - vlhké jaro, krásné léto a žně a ještě hezčí podzimek. Ještě v říjnu bylo teplo. Zima nastoupila s adventem a sníh už neroztál až po Novém roce. Jednu nevýhodu to mělo: v obci byla někde nouze o vodu. Na faře však je vždy vody dostatek.

Nově vysázená zahrada už přináší první plody: letos bylo sklizeno 5q meruněk (nadúroda), 70kg broskví, asi 150kg kvalitních jablek a ostatního po troše od každého. Nejlépe rodí Jonathan, Delicius a James Grieve.

PRVOKOMUNIKANTI 1969.

P. Václav Žákovský

*o historické pouti do Říma
u příležitosti 1100. výročí smrti sv. Cyrila*

Pout' do Říma se vydařila a zůstaly nezapomenutelné dojmy. Odjížděli jsme v noci z pondělí na úterý velikonoční, 7. dubna 1969. Rychlíkem Chopin do Vídně, kterou jsme díky mezinárodní Charitě mohli v krátké době shlédnout za pomoci dvou autokarů, a odpoledne už ujížděl rychlík s námi do Říma, kam jsme dorazili ráno. Na nádraží nás už čekali přátelé z Nepomucena - salesián, P. Vojtěch Hrubý, SDB a jezuita, P. Petr Ovečka, S.J. Středa, 9. dubna, byla pro nás nezapomenutelná, poněvadž jsme byli na generální audienci u Svatého otce. Odpoledne nás provázela bazilikou svatopetrskou a dalšími památkami dominikán, Dr. P. Jiří Maria Veselý O.P. S ním jsme také koncebrovali ve čtvrtek ráno mši svatou za naši vlast i farnost na hrobě sv. Cyrila u sv. Klimenta. Po dalších pamětihodnostech nás provázeli střídavě P. Hrubý a P. Ovečka, kteří nám také připravili nezapomenutelnou audienci u pana kardinála, pražského arcibiskupa v exilu, dr. Josefa Berana. Tak jsme měli štěstí jej pozdravit a potěšit vzpomínkou na drahý domov měsíc před smrtí! Navštívili jsme také Neapol, ostrov Capri a na zpáteční cestě Benátky. Domů jsme se vraceli přes Bělehrad a Maďarsko. V pondělí, 14. dubna, jsme se zase shledali doma se svými Cesta stála 2.300,-Kčs a kapesného dostal ještě každý 8.000,- lir a 25,- dinárů. Z naší farnosti se pouti zúčastnilo 30 poutníků, z Podivic 11 a ostatní byli známí a příbuzní z okolí. Všichni si odnesli krásné vzpomínky, neboť i počasí nám přálo. U nás končila zima a v Itálii jsme projížděli kolem sadů dozrávajících pomerančů ...

Ohromný zážitek: pout' do Říma v roce 1969

(historické memento paní Anny Pospíšilové z Pustiměře)

Sedmého dubna, pondělí velikonoční, jsme s tátou jeli na náš první zahraniční zájezd do Itálie. Ve 23.45h jsme odjízďeli autobusem do Vyškova, kde jsme přesedli na vlak k Přerovu. Na nádraží jsme čekali do 3.15h a potom odjízďeli směr Břeclav, kde byla první pasová kontrola. V 5.45h odjízďíme směr Vídeň.

V úterý 8. dubna v 7.40h jsme vystupovali z vlaku ve Vídni. Tam na nás čekali velební páni s tlumočníci z Mezinárodní charity. Ti nás odvedli před nádraží, kde na nás čekaly dva autobusy do kterých jsme nasedli a jeli do českého kostela, kde náš pan farář (*pozn.: P. Žákovský*) s dvěma kněžími sloužili mši svatou. Potom jsme navštívili ještě několik chrámů, ale nejvíce se nám líbil nový moderní kostel, který byl stavěn do kruhu a uprostřed kostela je oltář, po celém kostele jsou koberce a je vytápěn. Také jsme si prohlédli Schönbrunn a projeli jsme hlavní třídou. Z Vídně jsme odjeli vlakem ve 12.20h přes Alpy do Itálie. Alpy byly celé zasněžené a místy, když svítilo sluníčko, byl na ně pěkný pohled. Železnice vede mezi horami a lesy. Jízda byla dlouhá a unavující, nikde jsme nevystupovali a jeli až do Říma.

Další pěkné vzpomínky mám z baziliky sv. Petra, kde jsme byli na generální audienci Svatého otce Pavla VI. Přítomných poutníků z celého světa bylo na 20.000. Každá delegace měla určené místo. V bazilice vládlo velké očekávání Svatého otce. Když švýcarská garda nesla na nosítkách Svatého otce bylo velké mávání a provolávání.

Naše poutníky uvítal sám Svatý otec slovy:

"S radostí vítám Vás, milovaní synové a dcery, kteří jste přišli z Moravy na pouť uctít místa památná mučednickou smrtí sv. Petra, svědka Kristova zmrtvýchvstání. Kéž vaše víra je vždy silná a pevná, Vaše naděje klidná a plná důvěry, Vaše láska plná ohně a touhy projevit se činy! Pak křesťanské Velikonoce budou vždy pro Vás a Vaše rodiny zdrojem pravé radosti a trvalého míru!"

P. Václav Žákovský, administrátor z Pustiměře (vpravo), P. František Stehlík (uprostřed), farář z Lipovce a Antonín Grygar (vlevo), polesný z Podivic, pozdravili jménem všech Svatého otce. Tlumočili mu naši oddanost a vděčnost za lásku, kterou chová k našemu národu. Pavel VI. odpověděl takto:

"Děkuji Vám, že jste si udrželi víru v Pána Boha. Dali jste tak příklad druhým. Tuto víru si udržte i v budoucnu. Zůstaňte věrnými občany své vlasti, ale také opravdovými členy katolické církve. K tomu Vám dávám své požehnání."

Po projevu a skončení mše svaté, nosiči Svatého Otce odnesli a všichni jsme se rozešli. Byl to pro nás všechny ohromný zážitek, na který snad nikdo do smrti nezapomene. Sešli jsme se v bazilice ze všech končin světa a bylo tam prý asi 20.000 lidí. Potom jsme se jeli ubytovat a po malém odpočinku následovala prohlídka Říma. Jako první jsme navštívili kostel Panny Marie Větší, kde byl sv. Cyril a Metoděj, prohlédli jsme si Koloseum, kde byli křesťané mučeni a také se tu konaly různé hry, které trvaly až sto dní. Navštívili jsme Mamertinum, kde byl vězněn sv. Šimon Petr, Andělský hrad, baziliku sv. Sabiny z 5. století, chrám jeruzalémský, kde je dřevo ze Sv. Kříže, Lateránskou baziliku, která je katedrálou římského biskupa – papeže, Konstantinův oblouk, který pochází z roku 314.

Večer jsme byli na audienci u kardinála Berana. Přestože to byl 83ti letý stařeček, byl velice milý a veselý. Když mu pan farář předával od sestřiček z Podivic „velikonočního beránka“, s humorem dodal – „Beranovi posílají beránka“ a na slivovici odpověděl – „to je vitamín S“. Daroval nám různé knihy a každému věnoval tři růžence, které posvětil Sv. Otec. Byl to velice pěkný večer, který jsme zakončili společnou modlitbou a pan kardinál nám udělil své požehnání.

Ve čtvrtek, 10. dubna, naše první cesta vedla do baziliky sv. Klimenta, kde byl pochován sv. Cyril a také do katakomb. Následovala prohlídka Kapitolu a odjeli jsme na pahorek Janikul, odkud byl pěkný výhled na Řím. Je to jeden z devíti římských pahorků, a je porostlý cedry. Odjeli jsme do kostela sv. Pavla za hradbami, k opatství sv. Benedikta. Na místě, kde Pavel prolil svou krev – v opatství u Tří fontán – je řád mnichů, kartuziánů, kteří mezi sebou ani vůbec s nikým nesmějí mluvit. Nebo vyrábějí čokoládu a lihoviny, které nesmí jíst ani pít. Kostel mají do poloviny zamřížovaný, aby nepřišli s ostatními do styku.

Poutníci u Katakomb sv. Kalista v Římě.

Římská zastavení.

V pátek, 11. dubna, ve čtyři hodiny ráno odjíždíme z Říma do Neapole. V 7.45h jsme přijeli do Neapole, opouštíme nádraží a jdeme pěšky do přístavu, abychom nasedli na loď. Dvě hodiny jsme se plavili po moři, než jsme mohli vystoupit na ostrově Capri, odkud je pěkný pohled na moře a okolí, kde právě zrály pomeranče a citrony.

Tatínek si chtěl prohlédnout dům spisovatele Axela Muntheho, který snad si měl tento dům postavit vlastníma rukama a shromáždil tu mnoho antických památek. Z tohoto domu je teď muzeum a každý návštěvník, který četl jeho knihy, zvláště „O životě a smrti“, si jej s velkým zájmem prohlédne. Také jsme si prohlédli stánky s různým zbožím. Pomalu se vracíme do přístavu, abychom odpluli k Neapoli a z Neapole odjeli do Říma.

Pustiměřští námořníci při plavbě na "nejkrásnější ostrov světa" - Capri.

Je sobota, 12. dubna, a my připravujeme všechny zavazadla, protože v 5h odjíždíme do Benátek. Nastupujeme do autobusu, abychom se naposled cestou k nádraží rozhlédli po Římě.

Do Benátek jsme dorazili v 8h. naše první cesta vedla do chrámu sv. Marka na mši svatou.

Prohlédli jsme si Bleší trh, je to dlouhá ulice plná stánků, ve kterých se dostane koupit všechno. Tady si každý vybral co se mu líbilo a na co měl

peníze.

Na den v Benátkách budu často vzpomínat, protože to byl den mých 34. narozenin a táta byl ke mně milý a pozorný, jak jen mohl. V 17.30h se loučíme s Benátkami a odjíždíme vlakem do Terstu. Ve 22h přejíždíme přes italsko-jugoslávské hranice.

Je neděle, 13. dubna, 8.30h a my jsme v Bělehradě. Hledali jsme kostel, ve kterém pan farář sloužil mši sv., abychom poděkovali Pánu Bohu za pěknou pouť a šťastný návrat domů. Po mši sv. jsme si prohlédli obchodní dům a potom šli do parku, kde jsme si sedli na lavičku a odpočívali. Čekali jsme do 21h na vlak. V 1h v noci jsme přejížděli jugoslávské hranice. V pondělí, 14. dubna v 5h ráno jsme na nádraží v Budapešti, ale už nevystupujeme. Ve 13h jsme na nádraží v Přerově, kde jsme přestoupili a pomalu se blížíme k domovu.

Po 15h jsme doma a těšíme se s Aničkou, Vítkem a Jožou, že jsme se ve zdraví a v pořádku vrátili domů. Jsme šťastní a máme za co děkovat.

"Vidět Neapol..." - lodí z Neapole na Capri (vlevo).

Poutníci na ostrově Capri (nahore).

Odměna za:
"Slibuji, že ti zachovám lásku, úctu a věrnost, že tě nikdy neopustím a že s tebou ponesu všechno dobré i zlé až do smrti. K tomu ať mi pomáhá Bůh. Amen".

Manželé Vít
a Anna Pospíšilovi
na ostrově Capri.

"Duše potřebuje více prostoru než tělo".

Anna Pospíšilová
u vily Axel
Muntheho
na Capri.

LÉTA PÁNĚ 1970

Na dlouho jsme si neoddechli. protináboženský tlak zesiluje ... V květnu odchází ředitel PEŠKA do Vyškova, sem se znovu vrací na místo ředitele školy STANISLAV ŠVARC, který od roku 1963 vedl na okrese školský odbor. Přihlášky do náboženství od školního roku 1970/1971 se opět musí podávat ve škole a jen pro 2.-7. třídu. Zatím procento přihlášených se nezměnilo.

Nový ritus mše svaté se už dosti vžil. Od podzimu začínáme obřady při oddavkách podle nové agendy. Je vhodnější. Tento rok se slaví v naší diecézi jako *rok sarkandrovský* - 350 let od mučednické smrti a 110 let od blahorečení. Ve farnosti konáme v postě a v adventě den duchovní obnovy - v sobotu před Květnou nedělí a před IV. adventní nedělí. Promluvy má P. PAVEL ZÍBAL z Přemyslovic, celý den se zpovídá, ráno a večer mše svatá se společným svatým přijímáním. Pěkná účast. pro mládež má se světelnými obrazy přípravu na sv. zpověď.

Poutní kázání má letos P. FRANTIŠEK OPLETAL (*foto*), kaplan v Liberci, rodák z Ruprechtova u Vyškova. Získal jsem jej při exerciciích na sv. Hostýně.

V květnu byly přivezeny dubové fošny 8 cm silné na nové kostelní dveře: musí několik roků schnout! V říjnu ještě další v celkové hodnotě 5.000,- Kčs. Jsou zastřešeny a uskladněny na farním dvoře. V létě stavíme nový komín pro ústřední topení - obavy se splnily - průměr 15cm nestačil, nyní bude 30x30cm. Teď teprve jde topení naplno a s menší spotřebou. Ročně asi 120q méně hodnotného paliva.

Obec asfaltuje cesty k faře a kolem škol, takže konečně di oddechne od věčného bláta. Také cesta do Podivic je vyasfaltovaná.

Na podzim sháním materiál na stavbu besídky a ovocného sklepa ve farní zahradě. Stavba si vyžádá náklad asi 25.000,- Kčs. Vše hradí duchovní správce z vlastních prostředků. Zaveden vodovod až k nastávající stavbě.

Rok byl příznivý po všech stránkách. Zima byla mírná, ale od začátku adventu 1969 nepolevila. Zvláštní úkaz byl pozorován 3. února večer v 18 hodin: strhla se silná sněhová bouře s burácením hromu. Od vánoc 1969 po celý leden řádí chřipka v celé Evropě; u nás sice probíhá mírně, ale postihla téměř všechny. Také vánoční prázdniny byly v důsledku onemocnění prodlouženy od 20. prosince 1969 do 19. ledna 1970.

PŘEHLED ZIMY: není tuhá, ale od počátku prosince nepolevila. Na Tři Krále sníh taje, pak mrzne dál, sněhu není mnoho. 12. ledna - obleva. 15. února - 1. neděle postní: je taková vánice, že se do kostela dostalo celkem asi 100 lidí. Do Podivic pro mne přijeli traktorem! 3. dubna: 30cm sněhu a pro vyvrácený strom přes cestu není v Podivicích ani mše svatá. Meruňky kvetou teprve poslední týden v dubnu. První týden v květnu kvetou třešně a 2. týden v květnu ostatní stromy.

PRVOKOMUNIKANTI 1970 - PUSTIMĚŘ

PRVOKOMUNIKANTI 1970 - ZELENÁ HORA

Dopis poutníků z Holubic

27. 7. 1970

Pochválen buď Pán Ježíš Kristus.

Veledůstojní pánové.

V neděli 26. července jsem se zúčastnil s několika holubskými občany poprvé pouti na Svatou Annu ve vašem městě v Pustiměři. Překvapila nás všechny krása, čistota, velkolepost, nádhera oltářů, nádhera kaple svaté Anny a vašeho velechrámu. Rovněž i ohromná účast na bohoslužbách při velké mši svaté, při níž jsme se cítili všichni jako v nebi.

S velkým zájmem jsem sledoval kázání důstojného Pána (pozn. P. František Opletal). Ta jeho krásná slova jsem přímo hltať - o účincích a užitku při účasti na mši svaté a o velkém účinku vroucí modlitby.

Prošel jsem mnoho poutí po naší milé vlasti. Projel jsem za první světové války téměř půl Evropy, ať to byla Lublaň, Trident, Innsbruck, Bolzano, Vídeň a ještě jiná města, kde nám vojínům kázali čeští feldkuráti (polní kněží), ale pokud si pamatuji, tak krásné, hluboké a věčné kázání jsme v životě neslyšeli! Ani zesnulý blahé paměti

misionář ve Vídni, vdp. Jemelka takové kázání neměl. Podle mého soudu by měli ve všech chrámech křesťanských být často objasňovány a lidu podávány a doporučovány všechny milosti plynoucí z účasti na mši svaté a při vroucí modlitbě.

Hluboce mě a ostatní překvapila a dojala úprava a výsadba květin kole chrámu Páně. Prosím vás, kdo tu krásu vysazuje, okopáva, zalévá a jinak ještě ošetřuje? To jest přímo obří práce, ohromná obětavost, úžasná chuť k práci.

Nikdo nemusí jezdit na vyumělkovanou výstavu květin do Olomouce (kde jsem byl též), ať si zajede ke kostelu do Pustiměře a tam uvidí mnoho druhů krásných a překrásných květin. Já mám též vysázeno u nás v Holubicích u kostela a na návsi u kaple několik desítek růží, ale to vše jest proti Pustiměři pouhá popelka, přesto se to občanům velmi líbí, jenže žádný z nich nevezme celý rok do ruky motyku nabo zahradnické nůžky, aby to mechanicky případně chemicky ošetřil a v době sucha též zalil.

Proto vás, veledůstojní pánové, s tím Vaším krásným a pečlivě upraveným prostranstvím kolem kostela velice obdivuji a zasloužíte si od všech, kdo to uvidí, ten nejvroucnější dík a obdiv.

Též nás všechny uchvátil překrásný, sladěný zpěv Vašeho pěveckého sboru, zvláště ty krásné vložky k uctění svaté Anny, za což vám posíláme co nejvřelejší díky.

Zvláště vám, veledůstojní pánové, posíláme za ty duševní a duchovní hody, které jste nám všem při pouti připravili vřelé díky a srdečné Pán Bůh zaplat'.

Dá-li nám Pán Bůh dočkat, za rok Vás zase a snad ve větším počtu na pouti navštívíme. Já to zde mezi holubskými věřícími hodně publikuji.

Jest to psáno s upřímného srdce malým důchodem. Snad se jen útrpně nad tím zasmějete a spálíte to. Já však si to kladu za svou povinnost, abych na ty krásné dojmy a chvíle strávené na pouti aspoň tímto způsobem poděkoval.

S Pánem Bohem, Dá-li Pán Bůh naroč opět nashledanou.

V hluboké úctě za poutníky z Holubic,

Jan Koukal

LÉTA PÁNĚ 1971

Tento rok byl ve znamení biřmování, které 21. listopadu udělil 264 biřmovancům kapitulní vikář olomoucký JOSEF VRANA. Příprava se konala každou neděli od září a byla kontrolována. Bohužel někteří z mladých brzy po přijetí svátosti polevili a vidím je v kostele jen na největší svátky. Někteří těžko nesli, že byli u biřmování i děti organizovaných straníků. Projevuje se stále větší protináboženský tlak, což velmi stěžuje pastorační práci: rodiče jsou přemlouváni, aby děti odhlásili z náboženství, exercicie laiků již zase nejsou dovoleny, obnovený kněžský seminář v Olomouci nesmí již přijímat kandidáty do 1. ročníku - takže zůstává pro Čechy a Moravu jediný seminář v Litoměřicích, jako před rokem 1968. Programy v rozhlase, televizi a novinách mají často znovu protináboženské zaměření. V květnu jsem promítal po májových diafilm ČERNOUŠEK BAMBO a již třetí den přišel z ONV církevní tajemník VYKYDAL mne napomenout, abych toho nechal. Odvolal jsem se na to, že si v kostele mohu dělat, co chci, když to není protistátní činnost a pokračoval jsem. Asi to někomu nebylo vhod, že to přitahovalo do kostela hodně mladých. Na popud státních orgánů se formuje místo rozpadlého Mírového hnutí katolického duchovenstva nová zájmová organizace kněží pod názvem PACEM IN TERRIS. Jeho předsedou je pro Čechy a Moravu je kapitulní vikář JOSEF VRANA a předsedou federálního sdružení je vyškovský rodák VÁCLAV MEDEK.

Pěvecký kroužek mladých, kteří zpívali rytmické písně v kostele se také rozpadl, zůstalo jen několik nejvěrnějších a ti zpívají občas responsoriální žalmy.

P. RAFAEL KRÁL, pomocník v Podivicích, byl od podzimu ustanoven administrátorem v Želči, takže na jeho výpomoc již také nemohu spoléhat. V Podivicích nastoupil na školu nový ředitel FRANTIŠEK ČAPKA, dojíždí až z Ruprechtova. Vychází mi velmi vstříc. Na celé škole je ovšem jen 15 žáků a v 2.- 4. post. ročníku mám 11. Bude asi škola uzavřena pro nedostatek žáků.

V kostele před poutí byl rozšířen presbytář a postaven obětní stůl pro celebraci versus populum. Pódium je dřevěné, potažené umělou gumovou hmotou Nafatex. Zdarma vypomáhali stolaři: JAN SKOPAL, JAN BÉBAR - tesař, STANISLAV COUFAL, RUDOLF a JOSEF ŠTOLFOVI. Pomocníci byli: FRANTIŠEK SMEJKAL, ANTONÍN PIŠTĚLÁK, VENDELÍN KADLEC, ministrant JOSEF POSPÍŠIL, VLADISLAV ZAVADIL a duchovní správce. Úprava si vyžádala náklad 7.500,-Kčs. Nátěr a pozlacení - pan JOSEF GOTTWALD z Litovle. Před kostelem zhotovil pan JAN SKOPAL zasklenou vývěsní skříňku; materiál: 130,-Kčs.

Péčí občanů ze Zelené Hory spolu s MNV pod vedením SVATOPLUKA DOLÁKA byl pořízen pro tamní obecní zvonici 28kg těžký zvonek. Zvon ulil RUDOLF MANOUŠEK na Zbraslavi nad Vltavou, kolaudoval Jaroslav Dobrodinský, expert Státního ústavu památkové péče. Záruka 10 let. Zvon nese tento nápis: ZELENÁ HORA, L. P. 1971 ULILI RUDOLF A KVĚTA MANOUŠKOVÍ VE ZBRASLAVI N. VLT. Akustická zkouška: hlavní tón c', kmitočet 1034 Hz, spodní oktáva c²+1, prima c', tercie e',- 1,5, kvinta g', vrchní oktáva c'+ 1, průměr zvonu 350 mm, váha 28 kg. Zvon byl posvěcen v kostele v neděli 9. května při májové pobožnosti duchovním správcem a potom v tichosti odvezen a zavěšen do zvonice. Zvonice v Zelené Hoře byla postavena roku 1818 a v tu dobu stálo kolem ní jen několik domů. První zvon byl v r. 1941 odebrán při vystěhování vesnice za války. Tento

zvon je vzpomínkou na 26. výročí ukončení II. světové války a na památku několika padlých a raněných při osvobozování kraje.

Od dubna do pozdního podzimu jsme stavěli ve farní zahradě sklep na ovoce se zděnou besídkou. Vypomáhali zedníci pan LUDVÍK HROZA a VLADISLAV ZAVADIL, KAREL SMÉKAL z Podivic jako nádeník. Nejvíce práce jsme však museli vykonat sami. Stavba provedena nákladem duchovního správce. V zahradě i na faře byla pořízena nová el. přípojka - provedl pan ŠTĚRBA ZE ŠVÁBENIC, vše 500,-Kčs.

V červenci byl dokončen nový kostel v Senetářově (foto), okres Blansko, v moderním slohu (zavěcen sv. Josefu); svěcení bylo zakázáno, ale přesto se sjelo na tisíce poutníků.

Letos sklízí seno ze hřbitova hrobník KAREL KRÁTKÝ. Duchovní správce mu je dobrovolně postoupil. Rok byl velmi suchý, úroda ještě dosti dobrá, jen sena málo. Mnoho myší, málo vody ve studních.

Poznámka k biřmování: při zpovědi vypomohli v sobotu dp. JOSEF HRAZDIL, farář ivanovický, P. ANTONÍN KŘÍŽAN, administrátor vyškovský, P. JOSEF DVOROK, administrátor švábenický. V neděli při biřmování zde byli: P. ANTONÍN KŘÍŽAN, P. VÁCLAV ZAMAZAL z Topolan, P. FRANTIŠEK STRNAD z Drysic, P. JOSEF ŠICH z Olomouce. Ostatní údaje jsou v knize biřmovanců a v knize ohlášek. Počasí bylo slunné, ale již citelně mrazivé. Ráno bylo 5° pod nulou!

LÉTA PÁNĚ 1972

Tento rok probíhá intenzivní školení zpěvu a varhaníků v nové liturgii. V Prostějově se zúčastnilo nácviku pod vedením P. Olejníka 6 zpěváků včetně varhanice a duchovního správce. Předtím byli 3 v Olomouci.

Vypracován nový inventář kostelního a farního jmění na nových formulářích - trojmo.

Od tohoto roku zvýšena daň důchodová na 25% takže s daní ze mzdy činí 35% za každého zaměstnance.

V červenci zemřela varhanice sl. Josefa Funtíčková, která zastávala tuto funkci od roku 1930. Nastoupila místo ní sl. Marie Skopalová, která zde vede spolu s rodiči farní domácnost.

Od velikonoc se křtí podle nových křestních obřadů. Rodiče jsou předtím zváni na pohovor na faru.

V kostele bylo opraveno osvětlení, přidány 2 sodíkové lampy a zavedeno osvětlení na schodiště na kůr a za varhany. Zavedl pan ANTONÍN ZBOŘIL z Pustiměře.

Kostelní rozhlas opravil a zdokonalil zaměstnanec Tesly pan ALOIS KRATOCHVÍL z Valašského Meziříčí.

Kříž u kostela, poškozený ještě z války, hrozil zřícením. Opravil jej kameník pan Švec z Brodku u Prostějova, 700,-Kčs.

Po sl. Josefě Funtíčkové byl převezen do fary a uspořádán notový archiv. Je velmi zanedbaný.

PRVOKOMUNIKANTI 1971

Hlavní opravy byly provedeny v létě na faře: oprava celé fary, nový nátěr s ochranným postříkem Lukofobem, totéž na hospodářských budovách ve dvoře a nové okapové žlaby a svody na faře a u kaple sv. Anny. Tesařské práce prováděli JAN BÉBAR, ANTONÍN PLISKA; zednické práce: LUDVÍK HROZA, VLADISLAV ZAVADIL, JAN VŠETULA. Klempířské práce

provedl PAVEL KOTYZA z Drysic. Celkový náklad oprav činil 11.500,-Kčs. Lešení zapůjčeno od MNV a od JZD tyče.

Do sakristie byla zakoupena naftová kamna s přípoj. 1600,-Kčs. Po vánocích byla sloužena mše svatá ve všední dny až do velikonoce v sakristii k tomu upravené. Rok byl suchý, zima mírná.

PRVOKOMUNIKANTI 1972

LÉTA PÁNĚ 1973

Protináboženský tlak zesiluje a je otevřenější než před rokem 1968. Je pocíťován zvláště u nás ve škole, jak ukazuje následující přehled přihlášek do náboženství:

ROK:	1970-1971	1971-1972	1972-1973	1973-1974	1974-1975	1975-1976
TŘÍDA:						
II.	19	18	15	10	8	1
III.	15	16	16	16	7	8
IV.	16	18	15	11	4	6
V.	19	16	16	13	11	2
VI.	26	16	10	12	5	6
VII.	18	24	10	7	8	4
Podivice	9	11	9	8	2	2
CELKEM:	122	119	91	77	45	29

Naftová kamna se neosvědčila, proto byla prodána a zakoupena akumulární s přípojkou na noční proud z farské zahrady. Celkový náklad 7.000,-Kčs. Obtížné bylo kopání pro kabel v rumisku starého kostela. Provedli VLAD. SNÍDAL, MAZAL, PETR FUNTÍČEK JAN SKOPAL a duchovní správce. Hlínu zahazovali: paní STUCHALOVÁ, PEKAŘOVÁ a KADLECOVÁ.

Pan JAN SKOPAL zhotovil nové dveře - přepážku se sklem - do kostela, aby mohl být kostel otevřen po celý den. Náklad 3.500,-Kčs.

Na jaře a na podzim bylo upraveno prostranství kolem kostela, za pomoci farníků vysekány staré keře, vysázeny nové okrasné keře, růže a oseto trávou. Hodnota práce bylo několik tisíc včetně zakoupených keřů. Práce vedla hlavně paní RŮŽENA SKOPALOVÁ, která s mimořádným vkusem pečuje o výzdobu kostela. Pěstuje každoročně pro kostel plnokvěté chrysanémy, které zdobí kostel od Dušiček až do Hromnic. Pán Bůh jí zaplat' za obětavost a nezištnost!

K pouti bylo pozlaceno velké ciborium za 1.000,-Kčs.

V srpnu a září byla provedena výmalba téměř všech místností a chodeb na faře. Prováděl pan VOJTĚCH INDRYCH nákladem přes 2.000,- Kčs. Ve faře na verandě do dvora opraven strop sololitem.

Hlavní práce byly provedeny na podzim až do vánoc:

Ve faře do výše 120cm v chodbě odstraněna omítka až na zdivo, postříkáno vápnem a obloženo sololitem s otvory na vzdušnění, neboť chodba byla velmi vlhká. Také schodiště bylo natřeno. Mramorový nátěr provedl pan JOSEF GOTTWALD z Litovle. Ten také prováděl po 6 neděl natěračské a pozlacovačské práce v kostele. Snížená kazatelna byla nově natřena a pozlacena, zazděn starý vchod na ni ze sakristie a odstraněny schody. Nyní je kazatelna-ambón přístupný z kostela. Také byla opravena křtitelnice s obrazem křtu Pána Ježíše, andělé a stojan pro paškál. Nad svatostánkem řezbářské ozdoby kolem Ježíška, andělé na oltáři a sochy sv. Cyrila a Metoděje. Dále renovovány: obraz sv. Benedikta, sv. Jana Nepomuckého, sv. Karla Boromejského, Korunování Panny Marie a sv. Floriána; všechny obrazy Křížové cesty a nově umístěny, nevhodné obrazy odstraněny. Sochy opraveny a nově instalovány: Nejsvětější Srdce Ježíšova, Neposkvrněné Srdce Panny Marie k obětnímu stolu, sv. Ludmily a sv. Václava, sv. Františka a sv. Antonína, sv.

Josefa, Panny Marie Lurdské a Panny Marie Svatohostýnské. Byla venku ve "skále", vlhkem velmi trpěla, proto zůstane v kostele a místo ní přijde socha Panny Marie Lurdské. Oprava křížů a jiných drobností - vše provedeno s velkou pečlivostí panem JOSEFEM GOTTWALDEM, který denně chodil ke svátostem. Vše i s nátěrem stálo přes 10.000,- Kčs.

Rok byl ve znamení dalšího protináboženského tlaku hlavně ve výchově mládeže. Otevřeně se již vyhrožuje diskriminací náboženství v zaměstnání zvláště při studiu. Mnozí rodiče to považují za omluvu pro náboženskou výchovu.

Rok byl velmi suchý a pociťuje se v obci velký nedostatek vody. Cisternami se vozí voda do studen a proto se uvažuje o urychleném zavedení vodovodu v obci.

Fara neobdělává žádné pole, jen zahrady. Pole má JZD bez náhrady. Udržování pole bylo pro duchovního správce neúnosné. Mrazy od října, vánoce teplé, bez sněhu.

LÉTA PÁNĚ 1974

Svatým otcem byl vyhlášen Milostivý rok - odpustky se mohly získat za obvyklých podmínek buď při návštěvě katedrály po celý rok nebo v určité dny v každé farnosti.

Dny duchovní obnovy byly letos zase v sobotu před Květnou nedělí a před 4. adventní nedělí. Vypomáhal duchovní správce ze Želče, P. RAFAEL KRÁL. Je hudebník a zpěvák, člen kongregace Salvatoriánů.

Pouť se vydařila, bylo krásné počasí, třebas od Medarda denně přšelo. Výpomoc kněží je obtížná jednak pro nedostatek kněží a potíže s udílením státního souhlasu, neboť v cizí farnosti smí vypomáhat jen ten, kdo k tomu dostane souhlas od církevního tajemníka ONV. Je jím pan VÁVRA z Orlovic.

Náboženská výchova ve škole je stále otvíznější: poprvé musely rodiče přihlásit děti už v červnu od 15. do 25. Bylo jim to všelijak znemožňováno, zdůrazňováno, že se nikam nedostanou, budou-li chodit do náboženství, hlášení posíláno do zaměstnání, kde vykonáván další protináboženský tlak, ve škole tyto děti diskriminovány jak od učitelů, tak od ostatních žáků; pro různé školní akce přišla do náboženství jen část přihlášených. Už od začátku roku začíná příprava na spartakiádu v roce 1975, což vyplňuje volný čas a narušuje náboženskou výchovu. Počet přihlášených, viz. přehled minulého roku.

Pro kostel byly pořízeny tři nové alby podle liturgických předpisů za 500,-Kčs, 4 gotické ornáty v liturgických barvách po 1.000,-Kčs. Pořídily je sestry Dominikánky z Víceměřic.

Před poutí byly dokončeny a usazeny nové venkovní kostelní dveře: hlavní, boční jižní strana a k sakristii. Dubové, z materiálu 4 roky uskladněného na farském dvoře, se zasklenou horní částí. Stolařské práce provedl pan RUDOLF ŠTOLFA s pomocníky v dílně ve Vyškově, zasklení s drobnými stolařskými úpravami pan JAN SKOPAL. Sklo bylo nařezáno v Ivanovicích na Hané. Usazení provedli zedníci, kteří pracovali na nové fasádě na horní škole, kde se též provádí instalace ústředního topení. Náklady na pořízení 3 dveří i s materiálem obnášely přes 10.000,-Kčs.

Před velikonocemi byla dokončena úprava kolem kostela vykácením smrku-duglasky, lípy a třešně. Něco z toho bylo pořežáno v Otaslavicích na desky. Kácel motorovou pilou pan HNÍZDIL ze Zelené Hory. Vydání kolem toho i s dosázením růží, atd. činilo přes 1.000,-Kčs.

Po velikonocích se dělala generální oprava farních chlévů na jižní straně dvora: nové krovy a plechová střecha, zbytek tašky ze staré střechy, omítky a úprava místností, nová elektrifikace. Zednické a pomocné práce pan KLVAČ z Pustiměřských Prus, JAN SKOPAL a farář. El. práce pan ŠTĚRBA ze Švábenic. Náklad přes 3.000,-Kčs.

Letos byli kostelní zaměstnanci dlouho nemocní: 2 měsíce v nemocnici uklízečka paní RŮŽENA SKOPALOVÁ, měsíc sl. varhanice MARIE SKOPALOVÁ a tři týdny byl v lázních v Luhačovicích na léčení kostelník pan Jan Skopal.

V prosinci se začala upravovat sakristie, aby mohla sloužit ve všední dny jako kaple pro bohoslužby zvláště v zimě. Pro 10-15 osob v kostele je jednak zima - sakristie je otápěná akumulací kamny - a mnoho světla se prosvítí. Pan Jan Skopal dělá novou skříň na pověšení ornátů, upraví se starý kredenc jako oltář, vyklidí se nepotřebné skříně Bohoslužebná roucha málo používaná budou přenesena i se skříní do farního sálu, kde se zrušila stará archivní skříň a pan Skopal udělá novou pro umístění ve farní kanceláři. To ovšem už překročí rok 1974 a nátěr všeho i dokončení opravy soch - dá-li Pán Bůh - se uskuteční až v roce 1975.

Příhrady ze sakristie byly upraveny na skříň pro noty apod. V prosinci vyměnil pan Vojtěch Veber z brodku u Prostějova bojler u vodovodu za nový 100l, starý byl prorezivělý od zavedení vodovodu r. 1946.

Rok měl mimořádné povětrnostní výkyvy: zima byla bez sněhu, jaro nastoupilo o měsíc dříve, na jaře téměř vůbec nepršelo, takže se začal urychleně budovat obecní vodovod. Zvláště v Bochtále byl katastrofální nedostatek vody. Od Medarda začalo zase pršet a to tak vydatně, že všechny žňové práce, brambory, řepa byly stíženy blátivým počasím. Tím se zase na podzim vše o měsíc opozdilo. Celkově bylo málo ovoce i švestek, ale v naší obci bylo dosti - zvláště nadprůměr švestek, na faře ovšem tyto stromy téměř nejsou. Na faře se urodilo hodně meruněk, asi 5q a jablek asi 4q. Velkokvěté chrysantémy pro kostel nerozkvétly, byly až později na vánoce. Pro ulehčení sečení trávy pořídil duchovní správce vlastním nákladem motorovou žačku.

Mrazy až do 12.12., sníh. Vánoce náledí - slabá účast, pak blátivo.

MILOSTIVÝ ROK 1975

U nás se mohl projevit jen po duchovní stránce v kostele. Pout' do Říma byla povolena jen pro "vyvolené" a cena asi 10.000,-Kčs na týden s Čedokem. V kostele byl jeho účel připomenut hned na začátku roku v kázání a častěji v přímlovách. Nedělní homílie natáčím na magnetofonový pásek pro případ pozdější potřeby.

První svaté přijímání dětí letos nebylo. Kvůli společné přípravě - a určuje to ONV podle přihlášek žáků do náboženství - připravuji společně 2.-3. postup. ročník. Žáků je stále

méně, letos z 2. třídy jen jeden žák! Protináboženský tlak sílí a rodiče se bojí, aby oni a děti kvůli tomu nemuseli trpět. Tak je to pohodlnější! Vyučuji ve dvou skupinách (jako od ONV přiznanou 1 vyučovací hodinu). První skupina 15 žáků má biblické učivo, druhá 12 žáků má katechismus. Děti mají malý zájem, cítí se "méněcenné", nerady chodí, protože se jim druzí posmívají a někteří chodí jen kvůli babičce, rodiče málo povzbuzují, když sami náboženské povinnosti neplní a tak na bohoslužby nechodí pravidelně ani ti, kdo jsou přihlášení do náboženství.

Každoročně se koná před velikonocemi a před vánocemi Den duchovní obnovy s příležitostí sv. zpovědi u cizího zpovědníka (P. Rafael Král ze Želče).

Letos mělo být pokračováno v opravě interiéru kostela, ale pan Gottwald z Litovle slíbil až v roce 1976.

Za pomoci pana Jana Skopala byla sakristie upravena pro bohoslužby ve všední dny. Starý inventář buď upraven nebo pořízen nový; zakoupeno také 9 nových židlí, takže míst k sezení je 20. Vše zásluhou pana Skopala. Slečna varhanice vlastní malé přenosné harmonium, které se k tomu účelu dobře hodí. Náklad asi 3.000,-Kčs.

V prázdniny byla provedena generální oprava střech kostela a fary a opraveny okapové žlaby, natřeno oplechování bočních lodí a nově pořízeny sněhové zádrže na kostelní střeše (1m³ řeziva). Prováděl pokrývač pan PRAJZNER z Orlovic s panem Janem Skopalem. Vyžádalo si vše nákladu kolem 5.000,-Kčs.

Byl nově uspořádán archiv a stará skříň panem Skopalem předělána na novou. Také sl. varhanice třídí notový materiál po + sl. Josefě Funtíčkové. Mnoho věcí si sama opisuje a doplňuje. Je velmi obětavá, škoda, že nemá vhodnější pěvecký sbor. Pro stáří někteří už nemohou a ostatní mají již malý zájem o nacvičování nových věcí. V září došlo k rozladění, takže sl. varhanice chtěla vedení pěveckého sboru vzdát. Jen z potřeby udržet kostelní zpěv znovu se ujala tohoto nevďěčného úkolu.

Dnešní stav pěveckého sboru je tento:

TENOR: LUDVÍK HROZA (75r.), FRANTIŠEK HROZA (45r., též bas), JOSEF PROVAZNÍK (50r.).

BAS: AUGUSTIN KOHOUTEK (65r.), JAN SRNEC (65r., přestal pro hluchotu), ANTONÍN KRÁTKÝ (45r, jen někdy)

SOPRÁN: HROZOVÁ (70r.), ALOISIE KOHOUTKOVÁ (60r.), MARIE MUSILOVÁ (65r.), MARIE KÜHNDLOVÁ (60r.), MARIE DRBALOVÁ (65r., onemocněla, nechodí), RŮŽENA ZBOŘILOVÁ (70r., alt, zemřela), JAROSLAVA MATALOVÁ (33r.), MARIE SNÍDALOVÁ (50r.), MILADA ZAVADILOVÁ (33r., nemůže z rod. důvodů).

ALT: ANNA GÁBOROVÁ (65r.), MARIE SRNCOVÁ (60r.). MARIE ŠEDOVIČOVÁ (39r.),

Varhanice se zúčastnila nácvičku nových liturgických zpěvů v Prostějově, vedl P. Rafael Král.

Koncem roku byl instalován KARLEM KRAMPLEM z Pust. Prus k ústřednímu topení nový bojler na teplou vodu, vše 2.000,-Kčs.

A nakonec přehled počasí: leden-březen byla mírná a suchá zima. Na jaře a v létě dosti popršelo, takže úroda byla dobrá, i podziměk příhodný. Pout' u sv. Anny se pro pěkné počasí vydařila. Kolem sv. Kateřiny uhodily mrazy kolem -10°C, ale prosinec vykazoval

teploty jen slabě pod nulou. Vánoce měly pěkné počasí, což se projevilo i ve větší účasti na bohoslužbách.

V Zelené Hoře péčí místního MNV byla opravena zvonice: brizolitová omítka, plechová střecha.

V Pustiměři péčí pana VOJTĚCHA KNAPA z Drysic ustanoven pod záštitou JZD Vlastivědný kroužek.

LETA PÁNĚ 1976

Letošní rok byl v Pustiměři ve znamení oslav 900 let trvání obce. Podle listin je však jisté, že PUSTOMIR existovala jako obec už roku 1046. Z brněnského historického ústavu přednášela zde v únoru-březnu dr. EVA PROCHÁZKOVÁ o dějinách, vcelku objektivně. Byl vydán odznak "znak Pustiměře", podle staršího obecního razítka. Je to vlastně upravený znak olomouckého biskupství! Viz nad vchodem do kaple sv. Anny.

Na "ostatky" pořádal Svaz žen slavné ostatky v krojích, ale nevydařilo se: slavilo se až na první postní neděli (!) a bylo velmi sychravé počasí, takže mnoho jich to odstoulo.

Poslední červnovou neděli se konal sjezd rodáků, ale v kostele se to nijak neprojevilo. Byla to čistě občanská záležitost. Začátkem června bylo slavnostní předání státního vyznamenání "vzorná obec" s prémie 200.000,-Kčs za "vzornou práci". V obci se celý rok zavádí v jednotlivých částech vodovod. Bláta je všude dosti! Na sv. Václava zahájila naše arcidiecéze oslavy 200. výročí povýšení olomouckého biskupství na arcibiskupství. Má to být rok "vzorné liturgie".

Hlavní práce v kostele letos bylo dokončení oprav dvou zadních oltářů. Oltář Panny Marie Bolestné byl přeměněn a umístěn nad Boží hrob - pro jeho snadnější úpravu na Velký pátek. Sakristie-kaple byla vymalována a všechno dostalo nová nátěr: skříně, sochy obraz. Opravy konal pan JOSEF GOTTWALD z Litovle za pomoci pana JANA SKOPALA. Náklad činil asi 5.000,-Kčs.

VLADISLAV ZAVADIL opravil zdarma venkovní zdivo na kapli sv. Anny. Také sochy v Getsemanské zahradě byly nově polychromovány. Oltář v kapli sv. Anny včetně soch byl nově natřen a pozlacen. K oknům u zadních oltářů a do sakristie byly pořízeny závěsy s garnýžemi, aby slunce nerazilo na oltáře. Cena, 1.000,-Kčs.

V zahradě u sv. Anny vysekal pan Skopal staré stromy, aby mohly lépe růst zasazené ořešáky. Před kostele byla nasazena sazenice MAGNOLIE ze zahradnictví v Bystřici pod Hostýnem.

Na podzim se konaly volby do všech správních orgánů. Prezidentem zůstává Gustav Husák. V obci jsou samí mladí - jen vedení zůstává: předseda MNV CHLÁDEK a tajemník HRADIL.

Protináboženský tlak stále trvá se stejnou silou. Do náboženství bylo přihlášeno:

ŠK. ROK:	1976-1977	1977-1978	1978-1979	1979-1980	1980-1981
TŘÍDA:					
II.	8	4	5	1	5
III.	2	9	4	6	1
IV.	5	2	9	4	6
V.	5	4	1	7	2
VI.	1	2	2	4	5
VII.	4	1	1	3	1
Podivice	2	škola zrušena			
CELKEM:	27	22	22	22	20

Rok 1976 vykazoval abnormální počasí: zima byla mírná, březen studený a jen slabé přeháňky sněhu s deštěm. Po velikonocích velké sucho, až druhá polovina května byla deštivá a potom až do podzimu téměř ani nekápl. Podzim byl dosti mokrý, ale brambor málo a drobné. 1q za 160,-Kčs. Zima přišla koncem listopadu, prosinec dosti chladný a na Vánoce mrzne, ale sníh téměř žádný. Den duchovní obnovy byl škaredý, náledí a mlha. Přišlo jen asi 50 penitentů, takže večerní mše odpadla.

Přehled sborových mší v Pustiměři:

ROK:	VELIKONOCE	POUŤ	VÁNOCE
1972	MARHULA: Pane náš	totéž	MARHULA I., II.
1973	HALÍK: Spěj duše ...	totéž	MARHULA III.
1974	OTČENÁŠEK: mše	totéž	RYBOVA vánoční mše
1975	ŘÍHOVSKÝ: op. 77, Přistupujem	totéž	MARTÍNEK: koledová mše OTČENÁŠEK: Noc tichá KOLAŘÍKOVA koledová mše
1976	KROUPA: Pán Ježíš z mrtvých vstal PIŠTĚLÁK: vložka k obětování ŘÍHOVSKÝ: Raduj se	ŘÍHOVSKÝ: op. 77 - jako r. 1975	VÍTKOVSKÝ: Noc tajemná JIŘÍM: Vrátil se zas krásný

Poprvní pěvecký sbor řídila sama varhanice, sl. MARIE SKOPALOVÁ. Kapelník, pan FRANTIŠEK ROZEHNAL dlouhá léta obětavě vypomáhal jako dirigent. Je po infarktu a neschopen chůze.

LÉTA PÁNĚ 1977

Náboženské poměry lze charakterizovat asi takto: Staří, kteří byli "zvyklí" žít náboženským životem umírají nebo pro stáří a nemoc nemohou do kostela, a mladí mají jiné zájmy. V "klubovně" holdují pití, džezu a jiným zábavám pochybného rázu.

Den duchovní obnovy se koná každoročně v sobotu odpoledne před Květnou nedělí a 4. nedělí adventní. Cizí zpovědník bývá též o pouti. Téměř pravidelně vypomáhá dp. P. RAFAEL KRÁL, Salvatorián, nyní duchovní správce v Želči a výborný hudebník. Má v diecézi na starosti povznesení chrámové hudby a liturgického zpěvu jako člen hudební sekce Arcibiskupské liturgické komise.

Chrámový sbor nacvičil na Velikonoce: mše *Ve chrám tvé slávy*; KROUPA: *Aleluja, zazpívejme*; MIKULKA: *Vstalt' jest*. O svatoanenské pouti dirigoval rousínovský varhaník JAN KOPŘIVA a vypomohlo několik členů z jejich sboru na oplátku za to, že naši zpěváci u nich také vypomohli. Sborová mše jak o Velikonocích a tradiční svatoanenská píseň pro mužský sbor. O Vánocích 1977 byla provedena MARHULOVA II. mše; OTČENÁŠEK: části ze mše; ST. MACH: *Pastorella*.

Zima byla mírná, ale v lednu na sníh bohatá. 4. ledna 1977 přetrhala sněhová bouře elektrické i telefonní vedení v celém kraji. Nástup jara, měříme-li ho podle kvetení meruněk, byl brzy. Začátkem dubna vykvetly, ale květy omrzly, poněvadž právě v tu dobu byl Svatý Týden a na Velký Pátek a Bílou sobotu mrzlo a bylo hodně sněhu. Takové "Vzkříšení" jsem ještě nezažil! Na večerních obřadech byla fujavice a zúčastnilo se na Bílou sobotu jen asi 60 osob včetně pěveckého sboru! Velikonoce byly na blátě, poněvadž nastala rychlá obleva. Na jaře bylo nebývalé množství "beruší". Rok byl dosti příznivý.

Na svatoanenskou pout' přšlo, hlavně odpoledne, proto byla účast podprůměrná i v kostele. Jablka letos nebyla, ale ve farní zahradě něco bylo.

V prázdniny začal Muzejní spolek z Vyškova provádět vykopávky v areálu rotundy sv. Pantaleona. DR. STAŇA z Újezdu u Brna odhalil za rotundou ve Vávrově zahradě více hrobů a v samé rotundě 4 kostry. Hrob biskupa JANA VOLKA byl porušený, neboť byl v tom místě postaven opěrný sloup - asi v době, kdy klenba hrozila zřícením - a tím byly kosti rozmetány, Nalazena lebka a některé větší kosti a zbytky zlacených port a pod. z roucha. Při jižní straně v rotundě byla kostra ženy - asi abatyše s růžencem a vedle hrob dítěte. Snad z rodu Přemyslovců. Kostí byly odeslány do Prahy na zkoumání. Starší školáci pomáhali - ne valně - při odkrývání a odvozu zeminy.

V červnu provedl pokrývač z Orlovic, pan PREUZNER s panem JANEM SKOPALEM opravu střech na farních budovách a pořízeny nové záchytky na sníh. Po pouti, 7.8.-20.8.1977, byl duchovní správce P. VÁCLAV ŽÁKOVSKÝ na kněžských exerciciích v Železné Rudě na Šumavě a potom na dovolené s P. WOLFGANGEM JÍLEČKEM z Jistebnice u Tábora, který působil celý život na Šumavě. Mne zastupoval P. RAFAEL KRÁL.

23. srpna jsme vyprovodili na hřbitov v Hradčovicích u Uherského Brodu zdejšího rodáka P. STANISLAVA TRNAVSKÉHO. Pohřbu se zúčastnilo asi 10 farníků, většinou příbuzných.

LÉTA PÁNĚ 1978

Leden byl mírný, ale bez sněhu. Až v únoru byly větší mrazy i sníh. Poněvadž je nedostatek uhlí, pracovali jsme v lese na odklizení polomů a zásobili faru asi 20 m³ palivového dřeva. Obětavě při tom pomohli z Podivic pan KAREL AMBROZ s lesním traktorem, pan JOSEF PIVODA s motorovou pilou a pan JOSEF PROVAZNÍK z Pustiměřských Prus při odvozu.

Jaro bylo opožděné, meruňky kvetly až koncem dubna. Zato ovoce i trávy bylo dosti. Příhodný rok. Po žních však velké sucho a mnoho myší. Až podzim zase byl vlhčí.

O výzdobu kostela pečuje velmi svědomitě a obětavě z fary paní RŮŽENA SKOPALOVÁ. Celý rok pěstuje v zahradě květiny a velkokvěté chryzantémy, které slouží na výzdobu kostela od Dušiček přes Vánoce až do Hromnic i déle!

Na Velikonoce se pravidelně kupují hortensie ze Zahradnictví ve Vyškově. Asi 50 kusů za 1.300,-Kčs i více. Vydrží přes celý květen i na mariánský oltář.

Na Velikonoce provedl chrámový sbor v Pustiměři i v Podivicích LAŠTŮVKOVU mši a od ŘÍHOVSKÉHO: Raduj se nebes Královno. Do sboru byla získána paní MARIE KOUTNÁ z Pustiměře a paní DVOŘÁKOVÁ z Pustiměřských Prus.

POUŤ U SV. ANNY	VÁNOCE
MAZEL: mše	LAŠTŮVKA: I. MŠE
LUB. HUF: Svatoanenská vložka: Bože mocný	MARHULA: I. MŠE
MUŽSKÝ SBOR: Tě důvěrně volám	

Před poutí pomáhali při úklidu kostela: MASAŘIKOVÁ, BÉBAROVÁ, LOUBALOVÁ, DVOŘÁKOVÁ, SMÉKALOVÁ Z ULICE, PARÁČKOVÁ, JEDLIČKOVÁ, OTEVŘELOVÁ, KADLECOVÁ, RYŠÁNKOVÁ, POSPÍŠILOVÁ HEDVIKA, POSPÍŠILOVÁ č. 4., ADAMCOVÁ HEDVIKA, ROZEHNALOVÁ MARIE ze Zelené Hory, a celá fara a děti ZAVADILOVY.

V neděli 30. dubna v 10 hodin se zúčastnilo 22 mladých biřmování v Moravských Prusích. Příprava se konala každou neděli odpoledne ve vytopené sakristii od začátku března: promluvy a diapositivy.

21. května 1978 bylo první svaté přijímání. Celkem bylo jen 12 dětí z 2. a 3. třídy. K fotografování se nyní jezdí do Ivanovic k panu CÉZAROVÍ.

Boží Tělo je v kostele bez velké parády, ale s větší zbožností. Je vidět, že to dříve byla jen prázdná bublina. Dnes je účast malá, není zájem. Družiček bylo asi 20 z těch nejmenších.

4. června navštívil svou rodnou obec krajan, Americký Čech, pan GAJDOŠÍK s chotí a přáteli ze St. Malo v Bretani ve Francii. Měli živý zájem o náboženský život u nás. Když viděli na hrubé jen 30-40 farníků, překvapila je malá účast.

14. června byla otevřena nová "Prodejna potravin" na městečku, kde dříve stával hostinec "Na domečku".

Pouť u sv. Anny se vydařila. Kázal vdp. děkan P. ANTONÍN KŘÍŽAN z Vyškova.

URNOVÝ HÁJ:

Od jara se buduje nákladem MNV - dostali na to prý 100.000,-Kčs - urnový háj podle vzoru v Brně. Každou sobotu, někdy i v neděli, se konají brigády a různé složky vypomáhají při výstavbě. Průměrná účast asi 30 mužů. Na Dušičky už bylo zavedeno osvětlení. Elektrické práce provádí pan KREMLIČKA a hl. RUDOLF FIŠER. Kámen byl dovezen až někde z pohraničí. Rozvodní skříň je na farní budově a bude tam soustředěn přívod i pro kostel a faru.

Dále se buduje Dům požárníků v Koutě v Pustiměřských Prusích a nová cesta před bytovou výstavbou pod měšťanskou školou. Autobusová zastávka bude před dolní školou, kde je vybudována z Vlachovy stodoly čekárna.

V roce 1978 byla pouť do Sloupu jen soukromá a poprvé jsem tam neměl tradiční mši svatou tam v neděli po Nanebevstoupení Páně. Autobus ani povozy se na pouť nepovolují. Poutníci mají možnost ve Sloupu se účastnit bohoslužeb, takže není nutno upravovat bohoslužby ve farnosti.

10. června jsme pochovali posledního staršího bratra, pana VOJTĚCHA BARTOŠKA ze Zelené Hory. Rád konal tuto funkci po smrti pana KARLA BARTOŠKA ze Zelené Hory. Zemřel na rakovinu ve věku 57 let.

Pro lepší svážení sena byly probourány dveře na seník nad hospodářskými budovami na to z "Kristuňku". Je třeba sklízet trávu nejen ze zahrady, ale i kolem kostela, kaple a Kristuňku. Jsme na to sami, lidí na takovou práci už není - vydatně pomáhá motorová sekačka.

Pro otápění fary byl pořízen nákladem 4.000,-Kčs nový kotel ústředního topení, poněvadž starý tekl. Podařilo se prasklinu svařit, takže je zatím připraven pro případ potřeby. Pro nedostatek uhlí musí se přitápět v zimě elektricky a pomocí pilinových kamen.

Na podzim bylo vysázeno 10 nových stromů, hlavně meruněk.

V tomto roce také provedl generální opravu varhan v kapli sv. Anny pan ANTONÍN KECLÍK z Krnova a syn. Doporučuji ho! Část byla uhrazena vyřazeným rejstříkem při opravě kostelních varhan. Dokončení bude v roce 1979.

Rok 1978 vešel do dějin jako ROK TŘÍ PAPEŽŮ:

Pavel VI. - zemřel v neděli, 6. srpna v 21.40 v 81 letech a 15 letech pontifikátu.

Jan Pavel I. - zvolen v sobotu 26. srpna v prvním dnu konkláve (Albino Luciani)
zemřel ve čtvrtek, 28. září v noci náhle po 33-ti dnech pontifikátu.

Jan Pavel II. - zvolen v pondělí, 16. října, v druhém dni konkláve (Polák, Karol Wojtyła).

Brzy po dušičkách začalo mrznout a byla tuhá zima i na sníh bohatá. Ale Vánoce byly na blátě. Na Nový rok však náhlý obrat o tom až v příštím roce 1979!

LETA PÁNĚ 1979

V roce 1979 bylo v Církvi svaté živo, hlavně zásluhou Svatého otce Jana Pavla II., papeže "Wojtyly". Generální audience ve středu v Římě byly přeplněné poutníky a nadšení nebralo konce.

Svatý otec konal r. 1979 čtyři významné "pouti" do cizích zemí a všude se výrazně projevoval jako mariánský papež a přítel nemocných, chudých, dělníků a mladých.

- 25. LEDNA - 1. ÚNORA se zúčastnil biskupské konference biskupů střední a jižní Ameriky v Pueble v Mexiku. V šesti dnech jej zhlédlo na 20 milionů lidí!

- 2.- 10. ČERVNA 1979 navštívil své rodné Polsko u příležitosti oslav 900. výročí mučednické smrti sv Stanislava, krakowského biskupa. Navštívil také Varšavu, Hnězdno, Czestochowou, Krakow, Kalvarii Zebrzydowskou, Wadowice (rodiště), Oswiezcim, Nowy Targ. Zhlédlo jej 5-10 milionů Poláků! Komunistickou vládou byl přijat přívětivě, ale rozhlas a televize vysílaly jen zkreslené zprávy a záběry a dávaly jeho projevům jen mírový a ne náboženský význam. V televizi byly záběry hlavně takové, aby budily dojem,

že jej vítají jen staří lidé a řeholnice! Nadšené mládí, dělnictvo, obrovské davy lidu - to vše se mohlo vidět jen prostřednictvím VÍDEŇSKÉ TELEVIZE!!!

- 29. ZÁŘÍ - 8. ŘÍJNA odletěl Svatý otec do Irska a Severní Ameriky na pozvání amerických biskupů.

3. října měl významný projev před generálním shromážděním OSN v New Yorku.

- 28.- 30. LISTOPADU vykonal ekumenickou pouť do Turecka na pozvání pravoslavného cařihradského patriarchy Dimitriose I., Navštívil také Ankaru, Cařihrad, Smyrnu (Izmir) a Efes.

Zatím náboženský život ve farnosti citelně klesá pod mocným náporům víře nepřátelské propagandy celostátní i místní. Děti na rok 1979-80 bylo přihlášeno 22 a dvě zůstávaly "načerno", neboť jim bylo bráněno v přihlášení. Nedělní účast max. 150 věřících.

Ministranti v Pustiměři: BUREŠ LADISLAV (7. třída), ŠARKÖZI FRANTIŠEK (6. třída), ZAVADIL PETR a SPISAR PAVEL ze 4. třídy, později též BUREŠ VOJTĚCH z 1. třídy.

Zahradnictví Vyškov pravidelně dodává k Velikonocům hortensie na strojení Božího hrobu, kostela, mariánského oltáře v květnu. Vydrží při pečlivé obsluze až do června.

Koncem listopadu 1979 se světová situace přiostrčila. Jednak nezákonným "uvězněním" 52 amerických zaměstnanců na velvyslanectví v Íránu a vojenskou intervencí SSSR v Afganistánu, kde byl nastolen komunistický režim. V Itálii i jiných zemích zase vládne terorismus vyvolávaný extrémními živly z levice i pravice.

Zimní olympijské hry pořádá USA v Lake Placid od 13. února 1980 (viz tam).

DĚKANSKÉ LITURGICKÉ KONFERENCE se od letošního května konají každý měsíc v jiné farnosti. Zahájení bývá koncelebrovanou mší svatou v kostele, pak referáty a končí pohoštěním na faře.

PÉČE O NEMOCNÉ: 10. prosince byla ve vytopené sakristii, která je upravena jako kaple, mše svatá pro nemocné s udílením svátosti nemocných. Svátosti přijalo 28 nemocných, kteří byli dovezeni nebo došli sami. Totéž bylo v postě 1980 - pro špatné počasí jen 12. Po domech chodím k nemocným vždy po Vánocích (27.12.) a v úterý velikonoční.

CIZÍ ZPOVĚDNÍK vypomáhá během roku třikrát: Den duchovní obnovy v sobotu před Květnou nedělí a 4. adventní nedělí a o svatoanenské pouti.

POČASÍ: Do začátku května bylo stále velmi studené a deštivé počasí, takže letos vykvetly meruňky a třešně až koncem dubna a začátkem května. Od poloviny května do půli června ani nekáplo a byla vedra jako o žních. První seno jsme usušili za 5 dní! Pout' se také vydařila. Od 6.-25. srpna jsem byl na léčení v Piešťanech (na vlastní účet), ale dojíždím nadále domů. Kloub. revmatizmus se mi tím velmi zmírnil! Srpen i září bylo velmi pěkně, ještě i v říjnu. Listopad byl studený a mokrý. Ovoce dost. Advent i Vánoce mírné počasí bez mrazů a sněhu. Nástup zimy nastal až 1. ledna 1980.

LÉTA PÁNĚ 1980

Ve farnosti se letos konalo 1. svaté přijímání dětí. Z Pustiměře 6, Podivice 2 děti ze dvou ročníků! V kostele byla letos provedena nová elektrifikace a nový rozhlas. Práce prováděl pan KAREL CIGAN ze Šilheřovic u Opavy se svými pomocníky (3) a přípravné práce provedli farníci sami: výkopy, sekání zdiva, omítání a nátěr. Od srpna-září 1980 se vystříдалo 62 pomocníků, všichni pracovali zdarma. Rozhlas dělal v kostele pan ALOIS KRATOCHVÍL, zaměstnanec Tesly z Valašského Meziříčí. Vše celkem stálo 60.000,-Kčs.

Paní NAVRÁTILOVÁ, manželka varhaníka ze Švábenic, ušila pro ministranty nové oblečení: černé tesilové suknice s klerikovou vestou a rochetou. Materiál s ušitím stál asi 3.000,-Kčs.

SESTŘIČKY v CHORYNI u Valašského Meziříčí ušily gotické ornáty: 2 bílé, 1 zelený a 2 alby, celkem 2.500,-Kčs a fialový ornát z Charity za 1.200,-Kčs.

Svatý otec Jan Pavel II. vykonal další apoštolské cesty, kde se setkal s obrovským zájmem celosvětové veřejnosti:

- 2.-12. května navštívil Afriku (Zaire, Kongo, Keňa, Ghana, Horní Volta, Pobřeží slonoviny).

- 30. května - 2. června navštívil Paříž a Lisieux.

- 30. června - 11. července byl ve 12 městech Brazílie.

- 15. - 19. listopadu 1980. Západní Německo, 10 měst.

Letošní rok byl ve znamení Olympijských her. Zimní byly v USA v Lake Placid, od 13. února 1980. Letní v červenci v Moskvě. některé státy je bojkotovaly v čele s USA na protest vpádu SSSR do Afganistánu. V Praze se koncem června konala spartakiáda.

Jak se postupuje v církevně náboženských záležitostech poznáváme z těchto dvou případů:

P. JOSEF PEKÁREK oslavil ve Švábenicích své 50. narozeniny. Farníci mu v obci připravili pěknou oslavu (účast asi 400). To se ovšem nelíbilo veřejným činitelům a dotyčný duchovní správce má být "za trest" přeložen, jinak bude zbaven souhlasu k výkonu své služby. Přeložen do Nové Lhoty u slovenských hranic.

V Brodku u Prostějova zase P. JOSEF ŠENKYŘÍK chtěl umístit na volné prostranství v katastru obce kříže, které byly při stavbě dálnice odstraněny a zatím složeny u kostela s poukazem, že zase se dají na vhodné místo. Když to ale chtěl provést, bylo mu to zakázáno, a když se proti tomu ohradil a žádal vysvětlení, bude "za trest" přeložen, ne-li dokonce zbaven státního souhlasu. Kříže mohou být umístěny jen na hřbitově!

Dnešní rok byl po mnoha stránkách mimořádný - takové bylo i počasí: Leden byl, jak má být: mrzlo, sněhu dosti. Po Hromnicích sníh roztál a nastalo takové oteplení, že 9. února jsem už ostříhával révu. Pak ale nastala nová zima až do dubna. Všechno se o měsíc zpozdlilo. I žně začínaly až kolem 10. srpna. Meruňky se sklízely také až v polovině srpna. Vcelku byl rok mokrá, ale u nás to neuškodilo, naopak výnosy obilí byly nadprůměrné. Brambory však z hor, oblastí hnijí. Červivost ovoce byla nepatrná! Nástup zimy letos nastal už 1. listopadu a v dušičkovém týdnu napdalo i dosti sněhu, teploty i přes den kolem nuly, takže se sníh udržel.

LETA PÁNĚ 1981

V duchovní správě nejsou žádné výrazné změny. Průměrná návštěva na nedělní mši svaté bývá: ranní - 100, velká - 30-40.

Protináboženská propagadna a morální nátlak přináší své ovoce. Z mládeže a dětí téměř nikdo. Jeden příznačný znak, který mluví za mnohá: bývalý ministrant, odrostlý, po vojně praví matce, když jej vybízí do kostela: "maminko, nenuťte mne, já věřím, ale druzí by se mi smáli ...".

Letos také zemřel ředitel ZŠ v Pustiměři "na okrese lektor vědeckého ateismu v nedožitých 60 letech" - jak měl na úmrtním oznámení. A býval kdysi v Lulči hudebníkem na kůru a s manželkou se seznámil v kostele, kde byla zpěvačkou ...! Zde vše zaměřil jen na boj proti náboženství. "Budete-li chodit do kostela, přihlásíte-li děti do náboženství, doplatíte na to, nikam se nedostanou ...". Věděl, že pro pozemské blaho se lidé zřeknou i Pána Boha. Už ve školce jsou děti v tom utvrzovány, takže žák z 1. obecné, když se podávají přihlášky do náboženství pro 2. školní rok, říká doma: "Ne, abyste mě přihlásili do náboženství!" Takže za takových okolností není divu, že ze všech obcí mám do náboženství přihlášeno 15 žáků. A to je ještě dosti, poněvadž na celém okrese se vyučuje náboženství jen ve Švábenicích, Ivanovicích (kde to drží zase hlavně Švábenice), a Studnicích s Krásenskem. Ve Vyškově už se nevyučuje náboženství aspoň 10 roků!

Celocírkevně byla významná cesta Svatého otce na Dálný Východ: Pakistán, Filipíny, Japonsko, přes Severní pól na Aljašku - cesta kolem světa poprvé v dějinách církve.

Dne 13. května byl Svatý otec smrtelně zraněn na začátku generální audience na svatopetrském náměstí v Římě teroristou z Turecka, ALI AGCOU. Jen zázračně vyvázl životem a koncem roku už normálně přijímá audience!

Ve čtvrtek po svatoanenské pouti zemřela náhle na infarkt naše vzorná kostelní pomocnice a v domácnosti na faře, paní RŮŽENA SKOPALOVÁ ve věku 71 roků. Měla zvlášť péči o výzdobu kostela. Farnost v ní ztratila významnou pomocnici.

Malíř z Vrchoslavic, pan STANISLAV FOLTÝN, maloval v kostele předsíň a dvě zadní kaple pod kůrem, schodiště a na kůru. Náklad 7.000,-Kčs.

Pro příští rok plánuji novou střechu na faře. Šifrová střecha je už zchátralá a do fary stále zatéká. Náklad bude nejméně 50.000,-Kčs. ONV - církevní odbor slíbil 20.000,-Kčs na materiál.

Nákladem 3,5 milionu Kčs (900.000 brigádnicky) byla vybudována sportovní hala pod farou! Od 1. ledna 1981 jsou sloučeny s Pustiměří obce Radslavice a Zelená Hora. Pod Jednotným zemědělským družstvem - JZD Mír se sídlem v Pustiměři jsou nyní tyto obce: Pustiměř, Pustiměřské Prusy, Zelená Hora, Drysice, Podivice a Radslavice.

Do konce roku byl tajemníkem MNV TOMÁŠ MUSIL, býv. SNB v.v. po odchodu ANTONÍNA HRADILA na inv. důchod. Od 1. ledna bude tajemníkem MIROSLAV JUDAS. Byl učitelem na škole pro řidiče. Církevně oddán v roce 1972.

Duchovní správce VÁCLAV ŽÁKOVSKÝ byl v srpnu na léčení v Piešťanech, v září farní hospodyně a varhanice, sl. MARIE SKOPALOVÁ. Měla o minulých Vánocích úraz

na kotníku, z toho dostala hloubkový zánět žil pravé nohy a čtvrt roku byla na nemocenské.

Celosvětově se přiosťřila mezinárodní situace po vpádu do Afganistánu a potlačení svobodných odborů v Polsku. Stavba dálnice od Prostějova k Brnu už přišla do našeho katastru JZD: Drysice budou přemostěny.

Počasí v roce 1981 bylo příznivé. Stále přeprchalo, ale nikdy nebylo mokro. Trávy bylo dosti. Před kostelem a u sv. Anny od druhé seče sklízí tžrávu pan RACLAVSKÝ (má TOUŠOVOU). Slíbil, že tak bude i nadále. Trávu má zdarma. Ovoce bylo dosti, ale meruněk málo.

Zima nastoupila brzy po Všech svatých a nepovolila až do jara 1982. Vánoce byly mírné. V lednu byly mrazy až kolem -20°C. 15. ledna nám zamrzlo ústřední topení a jen rychlým zákrokem MIRKA SMÉKALOVÉHO se potrubí uvolnilo a nedošlo k prasknutí kotle nebo k výbuchu, jak se to stalo prý v Němčicích.

LÉTA PÁNĚ 1982

Svatý otec Jan Pavel II. neúnavně cestuje, třebas už několikrát byl jeho život ohrožen. *Caritas Christi urget nos (Kristova láska nás nutí, 2Kor 5,14)*... V únoru navštívil střední Afriku (Nigérii, Benin, Guineu), na konci května byl v Anglii a od 1.-8. listopadu ve Španělsku, 13. května ve Fatimě. Děkoval!

Od Svatého týdne jsme byli do konce května bez kostelníka. Pan JAN SKOPAL byl vážně nemocen, vodu v zádech asi po zápalu pohrudnice z jarního nachlazení. Zastupoval ho v neděle VLADISLAV ZAVADIL, zeť.

V říjnu opouštěly sestry sv. Dominika ústav ve Víceměřicích, po dlouhých desetiletích. Dorost nesmějí přijímat a byly už všechny v létech do důchodu. Pět jich bydlí v Podivicích, kde si soukromě zakoupily dvoj domek. Z Víceměřické kaple jsme dostali lavice, které jsou nyní v kapli sv. Anny. Také soška v kostele v sakristii je od nich: Panna Maria Lurdská.

9. listopadu zemřel u synovce - kněze, P. Antonína Dominika, ve věku 80 let vzácný kněz a dlouholetý spirituál kněžského semináře v Olomouci, Dr. P. Antonín Šuránek.

Hlavní starost byla letos s pořízením nové krytiny na celou farní budovu. Stará břídllice byla už tak chatrná, že zatékalo do fary, voda po zimě a velkých deštích prosakovala až do pokojů. Velkou zásluhu o pořízení pálených tašek má pan HOLUŠA, zaměstnanec cihelen z Pustiměřských Prus. Bylo zakoupeno 7.500 tašek a 300 hřebenáčů. Zbylo asi 300 tašek. Část je z Hranic, zbytek (nad "kapláňkou") je z Brna-Bohunic. Pokrývačské práce provedli pan PRAJZNER z Orlovic a pan TRNĚNÝ z Pustiměře s pomocníky a brigádníky. Bylo dosti ochotných pomocníků, takže stržení a zakrytí střechy bylo provedeno v krátké době od 24. června do 1. července 1982. Střešní latě, 1.700bm byly ze skladu dřeva z Ivanovic (ved. HOŘAVA). Materiál zaplatil Okres (23.000,-Kčs), celkový náklad přes 30.000,-Kčs a hodně udělali farníci zdarma. Pán Bůh zaplať!

Letos okázale slavili "hasiči - požárníci" své 100 leté trvání.

Rok byl teplý, zima mírná a zvláště na révu příznivý. Velkoplodá chrupka na farní zahradě, která málokdy dozraje, byla k jídlu.

Od 1.2.1982 nový tajemník MNV MIROSLAV JUDAS (církevně oddán s E. Ošlejškovou).
Nový ředitel ZDŠ, MILOŠ NEVŘALA.

LÉTA PÁNĚ 1983

V PODIVICÍCH, 10. ČERVENCE 1983.

Jubilejní rok Vykoupení - 1950 let od výkupné smrti Spasitele - byl zahájen 25. března. Od roku 1968 se pravidelně konají v Pustiměři před vánocemi (sobota před 4. adventní nedělí) a velikonocemi (sobota před Květnou nedělí) DNY DUCHOVNÍ OBNOVY. Vypomáhá obvykle duchovní správce ze Želče, dp. P. RAFAEL KRÁL. Farníci dobře využívají, ale i zde se projevuje stále vzrůstající duchovní ochablost, zaviněná vytrvalým protináboženským tlakem.

22. května přijalo po dvouměsíční přípravě svátost biřmování 15 mladých hochů a dívek z Pustiměře a Podivic na dómě v Olomouci. Vedoucím byl pan VLADISLAV ZAVADIL z Pustiměře, který měl u biřmování dvě děti.

Májová četba byla o Sv. otci Janu Pavlu II. - "Totus tuus".

V březnu navštívil Svatý otec středoamerické republiky, 15. srpna Lurdy.

Pro kostel zhotovil pan SKOPAL novou zpovědnici, oboustrannou, uzavřenou. V roce 1985 plánuje zhotovit také na druhou stranu s možností sedět, zvláště pro staré lidi.

Pro kostelní rozhlas zakoupen za 5.000,-Kčs nový zesilovač a starý je opraven pro případ potřeby.

Svaz žen ukázal své "křesťanské uvědomění", když pořádal "Ostatky" v sobotu po Popeleční středě a v 1. neděli postní!

V únoru duchovní správce si zakoupil vlastním nákladem nové auto pro potřeby tří farností: Pustiměř - Podivice - Drysice. Staré sloužilo 14 let a údržba byla už příliš nákladná.

Po elektrifikaci kaple, opravoval a vymaloval celou sakristii pan STANISLAV FOLTÝN z Vrchoslavic (2.600,-Kčs). Na podlahu bylo položeno linoleum, aby čištění bylo uklízečkám usnadněno. Ve faře vymaloval také 4 světnice (600,-Kčs), v prvním poschodí: sál a dvě obytné světnice, kde bydlí Skopalovi. Sál byl upraven a pořízena květinová stěna. Nové linoleum (to bylo v roce 1984).

Od 6. do 11. června byl P. Václav Žákovský se spolubratrem knězem navštívil v Německu místa, kde před 40 roky byli bohoslovci totálně nasazeni na nucené práce za války. Přes Magdeburg, Wittenberg "Luterstadt", Potsdam - Berlín - Cottbus - Budyšin - domů.

Na podzim začíná výsadba velkoplodých borůvek i lesních před besídkou v zahradě. Poněvadž rostliny jsou náročné na půdu a vláhu, byla odvezena zemina původní a nahrazena lesní bor. hrabankou smíšenou s rašelinou, pískem a hnojem a zřízena nádrž u besídky na zachycování dešťové vody. V listopadu dovezeno 10 keřů (4 z Litomyšle a 6 z Chuchelné u Opavy), a ze Zelené Hory mi donesli lesní borůvky. Příští rok plánuji rozšířit výsadbu 13 nových keřů a lesní borůvky z Boršova. Vše se také uskutečnilo. Celkem dovezeno přes 50 igelit. pytlů bor. hrabanky z lesa, 6 rašeliny od zahrad., sadba z Litomyšle.

V únoru bylo hodně sněhu, jinak rok byl v mezích normálu.

LÉTA PÁNĚ 1984

Hned začátek roku byl poznamenán onemocněním duchovního správce P. Václava Žákovského, který se musel podrobit 23. l. 1984 operaci Hypertrophiae prostatae. Nemoc díky Bohu probíhala klidně, takže po měsíčním pobytu v nemocnici mohl už od 1. března vykonávat kněžské povinnosti. Po dobu nemoci sem dojížděl P. FRANTIŠEK MATÝSEK z Dědic, do Podivic P. JAN ŠRUBAŘ ze Studnic a v Drysicích P. JOSEF HRAZDIL, kněz na odpočinku a v době nemoci ivanovický farář, P. STANISLAV FIALA.

Svatý otec zase navštívil Dálný Východ: Guineu, Jižní Koreu, Laos a Tichomoří. Rok je ve znamení přípravného jubileum 1.100 let od smrti sv. Metoděje.

Slečna varhanice byla 3 týdny na léčení v Piešťanech v červnu. Malíř, pan FOLTÝN pokračoval v malbě fary: spíž, byt duchovního správce a kaplanka (4 místnosti však patří

do roku 1983) Natřel také dveře bílé v přízemí a některá okna. V kapli sv. Anny oprava oprýskaných maleb.

Chytač srdce malého zvonu špatně fungoval a byl odstraněn. Proto nyní doznívá, když se zastaví.

Důležitá byla oprava studny ve dvoře. je hluboká 9 metrů a je kamenná, zděná. Hrozila sesypáním. Byla vyztužena 8 metrovými skružemi, nejspodnější sedí na stanách a železných traverzách, protože je konická a vespod je užší než 1 metr. Zde je čerpadlo Nautila pro farní vodovod. Vody bylo vždy dosti, asi 2 metry. Studna byla též vyčištěna. provedli s VLADISLAVEM ZAVADILEM ještě EMIL ŠARKÖZI a FRANTIŠEK MUSIL ze Zelené Hory. Skruže stály s dovozem asi 2.500,-Kčs a práce s ostatním materiálem a vydáním asi 1.000,-Kčs.

22. září zemřel v děkanátě kněz důchodce z Topolan, P. VÁCLAV ZAMAZAL.

V prosinci se uskuztečnil odprodej spodní části zahrady s bývalou stodolou: pro školní účely odkoupil MNV v Pustiměři za 17.600,-Kčs. Důch. daň činila 3.400,-Kčs.

Zima byla mírná. neklesla pod -10°C, ale dlouhá. Ještě před poutí bylo chladno. Noční vichřice 13. července s velkými kroupy nadělala velké škody, zvláště na ovoci. Všechna jablka byla znehodnocena. Také omítka čelní strany věže byla místy otlučena do cihel.

V zahradě byly vysazeny maliny Rubín (13). Ostružník bez trnů od BAČI z Rousínova. betonuji hlavní chodníky kol borůvkové výsadby a dolů podél zdi. Dokončím na jaře 1985.

LETA PÁNĚ 1985

Je to jubilejní "Metodějův rok". Měsíční duchovní exhorty a 10. dubna byla pouť kněží na Velehrad. Bylo na tisíc kněží se všemi biskupy v čele s kardinálem Františkem Tomáškem z Prahy, který celebroidal se všemi biskupy a četl list Svatého otce. Přes 10.000 laiků. Velechrám všechny nepojal a nádvoří bylo zaplněné. Počasí také přálo.

Svatý otec v květnu navštívil státy Beneluxu.

Další práce: v květnu pan FOLTÝN natřel všechna zbývajcí okna ve farná budově. Takže všechna okna jsou opravena a měla by sloužit ještě mnoho let. Nejnákladnější práce se chystá na prázdniny: nový nátěr věží, kaple, žlabů a všeho oplechování. Rozpočet činí asi 60.000,-Kčs. provedou dva vysokoškoláci-horolezci z lanových žebříků. Dej Bůh, aby se nic nestalo. Zápis je totiž psán před vizitací 18. června 1985.

V březnu a dubnu odeslal duchovní správce část své knihovny bohoslovcům do Litoměřic. je tam "hlad po knize", jak se vyjádřil rektor semináře. Bylo celkem 12 balíků, t.j. přes 150 kg.

13. června zemřel v krátké v krátké době druhý kněz v děkanátě, P. FERDINAND KACELLE z Orlovic ve stáří 79 roků. Rakovina pankreasu.

Pan SKOPAL dodělává druhou zповědnicí pro kostel. Ač má také 79 roků, je ještě při síle a práci dělá výborně. Zbude po něm v kostele mnoho vzpomínek. Jako dobrý stolař, mnoho oprav na faře a kostele pochází od něho.

26.-27. června je celostátní spartakiáda v Praze

Od pana DOBEŠE z Drysic jsem zasadil několik sazenic-roubů révy do zahrady. Po letošní tuhé zimě, zvláště otužilé!

Zima začala přesně na Nový rok. Dva první měsíce byly stále tuhé mrazy, které doshovaly až -10°C, někde i více. Velikonoce byly teplejší, ale přitom ještě mrzlo. Jaro nastoupilo pozdě. Pak asi měsíc nepršelo, takže se volalo po dešti. A deště začaly vpůli května i s krupobitím. Za měsíc napršelo víc než někdy za celý rok. Kdo neuchytil sušení v několika málo slunných dnech, špatně dopadl! V zahradě a na poli se však všemu daří. Byly také velké škody, naplaveniny po přívalech dešťů. 10. června po silném dešti byla v 17.45 h nádherná dvojduha, která se táhla po východní obloze od severu až k jihu. Pomrzly skoro všechny ořešáky nebo jsou silně promrzlé. Aleje jejich u silnice k Drysicím jsou téměř suché. Připomíná to zimu 1929.

Hlavní starost byla letos nátěr věží (základ i vrchní). Provedli horolezci-vysokoškoláci TOMÁŠ VÁCHA a MICHAL KUNC z Brna. Provedli dobře. Barvy jsem obstaral ze Starého Města (velkoobchod barvy-laky). Veškeré oplechování věží kaple, okap. žlabů i svodů provedli během června, července a září 1985. Den a osobu jsem platil 1.000,-Kčs! Kromě materiálu, pojištění, daně, stravy a noclehů. Dostali 38.000,- Kčs a ostatní bylo asi 12.000,-Kčs, celkem asi 50.000,-Kčs. Díky Bohu nic se nestalo a vrchní nátěr je vypalovacím lakem, který by měl být trvanlivý.

V květnu natěrač a malíř z Vrchoslavic, pan STANISLAV FOLTÝN, natřel všechna zbývající okna na faře a dveře v přízemí. Náklad 2.300,-Kčs + materiál.

Po velké zimě bylo třeba opravit zídku za kostelem a vysadit nové hortensie místo pomrzlých. Opravy provedli pan ŠKOLAŘ z Radslavic a EMIL ŠARKÖZI, výsadbu ženy-uklízečky (hlavně HEDVIKA ADAMCOVÁ a ANNA POSPÍŠILOVÁ).

V zahradě jsem také dokončil betonáž chodníků a výsadbu velk. borůvek. První polovina roku byla mimořádně vlhká a chladná. Brambory nám všechny téměř v zahradě shnily! Podzim zase na řepy byl suchý. Zima nstoupila ihned po sv. Martinu - tuhá a hodně sněhu až do adventu. Na Vánoce však bylo pěkně a oteplení až do Hromnic.

Nově pozlacená monstrance stála 5.000,-Kčs.

V červenci byla velkolepá pouť na Velhrad u příležitosti 1.100. jubilea smrti sv. Metoděje se zástupcem Svatého otce z Říma.

Já jsem si vykonal v září na Sv. Hostýně duchovní cvičení pod vedením P. HONKA z Buchlovic.

Jako dar Svatého otce jsme letos obdrželi z Říma nový Český misál, který od září používáme při bohoslužbách místo provizorii.

Letos nastaly personální změny v děkanátě:

po odchodu P. JOSEFA ŠENKERÍKA do Vlachovic, přišel do Švábenic tamější pan farář P. KAREL VÍTEK (nar. 1919). V listopadu zemřel pan děkan P. ANTONÍN KŘÍŽAN z Vyškova (21.11. pohřeb). Na jeho místo byl do Vyškova jmenován P. STANISLAV FIALA z Ivanovic

na Hané jako farář a děkan, a do Ivanovic až 1. března 1986 nastoupil z Liptáně P. PETR CHALUPA, mladý kněz (r. nar. 1954). Každý už jsme "mnohoobroční kněží":

1. P. STANISLAV FIALA, děkan ve Vyškově
2. P. FRANTIŠEK MATÝSEK, víceděkan Dědice + Rychtářov
3. P. VÁCLAV ŽÁKOVSKÝ, farář Pustiměř + Drysice + Podivice
4. P. JAN ŠRUBAŘ, farář Studnice a Krásensko + Ruprechtov
5. P. KAREL VÍTEK, farář Švábenice + Pačlavice
6. P. ALOIS JURÁŇ, farář Moravské Prusy + Hoštice + Topolany
7. P. PETR CHALUPA, administrátor v Ivanovicích + Orlovice + Chvalkovice
8. P. JOSEF HRAZDIL, důchodce v Drysicích (podle možnosti vypomáhá v Drysicích)

Zdejší varhanice a farní sestra, MARIE SKOPALOVÁ, která s tatínkem a dříve se + maminkou vedou farní domácnost a kostelní funkce, vypomáhá v sousedství na pohřbech i s některými zpěvačkami. Nejvíce v Dědicích a v Rychtářově, kde zatím není varhaník.

Dálnice pokročila letos až do blízkosti silnice do Ivanovic k Pustiměřským Prusům. Do Drysic už jezdím pohodlněji po staré hlavní silnici, která je teď málo frekventovaná.

Děláme, co se dá. Bůh žehnej našemu "úhoru" a pomáhej nám bojovat s duchem lhostejnosti, hmotařství, nevěry! a bázlivosti! Od září učím už jen 13 dětí. Chodí na faru, poněvadž každá třída končí jinak školní vyučování. Tak mám vlastně 4 hodiny týdně ve středu a v pátek s dětmi: 4+3, 2+4 = 13. Dvě majín jít k 1. sv. přijímání, Deo dante v květnu 1986.

LETA PÁNĚ 1986

Zima nová nastoupila přesně na Hromnice a drží i v březnu. Mrazy i ve dne stále pod nulou a v noci do -15°C.

Z Vlachovic jsem měl ve vazně "dotisk" Boží cesty 600ks neúplné vydání a zakoupil jsem pro farnost 50 kusů (po 40,-Kčs).

Připravuji stavbu malého skleníčku při besídce v zahradě. Sklo jsem získal výhodně z Vlkoše u Přerova a železo z Vyškova za tisíc korun.

Dopsáno 4. března 1986.

